

અધ્યાત્મ

વર્ષ : ૯ ઓગસ્ટ-૧૯૮૮ અંક : ૧૧

✽ સદ્ભાવભરી ભેટ ✽

પૂ. માશ્રી સર્વેશ્વરીની અમેરિકાની વિદેશયાત્રાના પગલે પગલે અહીંનાં ભાઈ બહેનોએ અધ્યાત્મને જે સદ્ભાવ-ભરી ભેટ ધરી છે, તેની વિગત નીચે પ્રમાણે છે.

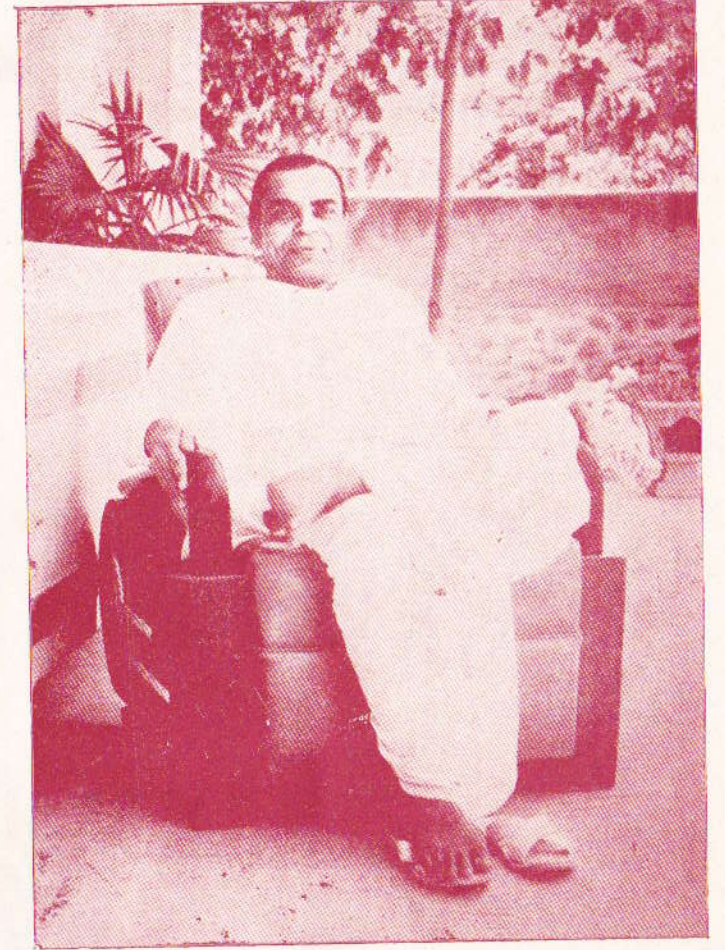
હોલર

નામ

- ૫૧ રમણભાઈ ગોરધનભાઈ ભક્ત, લો. એ. અમેરિકા.
 ૫૧ શ્રી ગુલાબબેન લલ્લુભાઈ ભક્ત, મેન્ડ્રીસ, અમેરિકા.
 ૨૬ શ્રી મણીબેન રમણભાઈ ભક્ત, અમેરિકા.
 ૨૬ શ્રી પ્રેમિલાબેન ધીરુભાઈ ભક્ત, અમેરિકા.
 ૨૫ શ્રી દ્વધીબહેન લાખુભાઈ ભક્ત, અમેરિકા.
 ૨૫૩ શ્રી ગુલાબબેન કરસનભાઈ ભક્ત, અમેરિકા.
 ૧૧ શ્રી રેવાબેન લલ્લુભાઈ ભક્ત, અમેરિકા.
 ૫૧ શ્રી શાન્તાબેન ભીખુભાઈ ભક્ત, અમેરિકા.
 ૨૧ શ્રી કાન્તાબેન જેઠાભાઈ પટેલ, કપૂરા.
 ૩૦૦ શ્રી ગોવિંદભાઈ ભગાભાઈ ભક્ત, હા. સુરેશ.
 ૨૫૧ અમેરિકાના એક સદ્ગૃહસ્થ તરફથી
 ૫૧ શ્રી રેવાબેન ડાહ્યાભાઈ ભક્ત, અમેરિકા.
 ૧૩ એક પરદેશના સાધક.
 ૭ એક ભાવિકબેન તરફથી.
 ૨૩ એક બાળ સાધક તરફથી.
 ૫ શ્રી મનહરભાઈ ગોવિંદભાઈ ભક્ત, અમેરિકા.

પરમ પૂ. મહાત્મા શ્રી યોગેશ્વરજીની જન્મજયંતિ નિમિત્તે અધ્યાત્મના ઓગસ્ટ '૮૮ના અંકનો બધો જ ખર્ચ શ્રી યોગેશ્વર ધ્યાન કેન્દ્ર-ટોરન્ટોના શ્રદ્ધાળુ સાધક ભાઈઓ
 ૧. શ્રી દીપકભાઈ ઘોડીવાલા, તેમજ
 ૨. શ્રી ડાહ્યાભાઈ લાડ, તરફથી આપવામાં આવ્યો છે.
 બન્નેને અભિનંદન. (વધુ પાના ૪૩ ઉપર)

પરમ પૂ. મહાત્મા શ્રી યોગેશ્વરજી

પ્રાકલ્ય : ૧૫-૮-૧૯૨૧

અક્ષરીત : ૧૮-૩-૮૪

સ્થૂલ સ્વરૂપમાંથી આપ વ્યાપક
 સૂક્ષ્મમાં પ્રવેશ્યા ને પ્રકટ્યા.

* વિધિવિધ રૂપમાં *

યોગેશ્વર હીઠા રે

વિધિવિધ રૂપમાં

સામાન્ય રૂપ ધરી સરોડા પધારતા
મોહ તિમિરના પડદા હઠાવતા
શૈશવ કાળેથી જાગ્યા. —યોગેશ્વર.

સ્વામી બનીને સંભાળનારા
માવડીરૂપે વહાલ વરસાવનારા
પિતા બની છત્ર ધરતા. —યોગેશ્વર.

સદ્ગુરુ રૂપે સાધકને ઠાર્યા
નાવિક બનીને પાર ઉતાર્યા,
પૂર્ણ પુરુષ પધાર્યા. —યોગેશ્વર.

સર્વમંગલના સર્જનહારા
ભક્તોના આંગણે એ તો બિરાજતા
પોકારે સાંભળનારા —યોગેશ્વર.

સદા સ્વજન બની વિહરનારા
જીવંત સાથી બની કાર્ય કરનારા
સર્વેશ્વરીને ઘડનારા. —યોગેશ્વર.

કાયાપલટ કરી જીવન દેનારા
સાધનામય જીવન ધરનારા
સર્વેશ્વરીના પ્રાણુપ્યારા. —યોગેશ્વર.

—શ્રી યોગેશ્વર ચરણરજ મા સર્વેશ્વરી

અધ્યાત્મ

આધ્યાત્મિક વિકાસની નવી જ ક્ષિતિજ ખોલતું ગુજરાતી માસિક

વર્ષ : ૯ અંક : ૧૧ છટક નકલ ર-૦૦, વાર્ષિક લવાજમ

દેશમાં રૂ. ૧૫-૦૦ વિદેશમાં રૂ. ૧૨૫-૦૦ (વિમાનથી)

અંદાજિત : ૫. પૂ. યોગેશ્વરજી સર્વમંગલ ચેરીટબલ ટ્રસ્ટ (રજ.)
અમદાવાદ.

તંત્રો-સંપાદક : શ્રી નારાયણ હ. જી.

સહસંપાદકો : શ્રી નાનુરામ દુધરેજયા, શ્રી ભાઈલાલભાઈ છાટબાર,
શ્રી મણિભાઈ સી. શાહ.

પ્રકાશન અને પ્રાપ્તિસ્થાન : 'અધ્યાત્મ' પ્લોટ નં. ૧૬૮૮ બી.

સરદારનગર, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

તંત્રો, સુદ્રક અને પ્રકાશક : નારાયણ હ. જી. ફોન : ૨૮૬૬૩

સુદ્રકસ્થાન : રાધેશ્યામ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ૫૩/૫૪ સી, બારડોલી ભાવનગર-૧

લેખકોને નિમંત્રણ

અધ્યાત્મમાં લેખો, ભજનો કે ગીતો મોકલાવવા લેખકોને નિમંત્રણ છે.
અધ્યાત્મની ભાવનાને અનુરૂપ લેખો સ્વીકારવામાં આવશે.

લખાણ કાળબની એક બાબતે સારા મોટા અક્ષરે લખેલું હોય જરૂરી
છે. બીજા સામયિકોમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ લેખોની નકલો ન મોકલાવવા વિનંતી છે
'અધ્યાત્મ' અંગે સૂચનો

આહકોને : આહક નંબર સરનામા સાથે લખવામાં આવે છે તે નોંધી લેવા.

* 'અધ્યાત્મ' ને આપને ગમ્યું હોય તો આપના પરિચિત વર્ગમાં તેના
આહકો વધે તેવું આપ કરતા રહેશે.

* 'અધ્યાત્મ' દર માસની દસમી તારીખે પ્રસિદ્ધ થશે. કોઈ કારણે એકાદ
અઠવાડિયા સુધી અંક ન મળે તો સ્થાનિક ટપાલ કચેરીમાં તપાસ કર્યા
પછી અત્રે જણાવવું. સિલિકમાં હશે તો જરૂર મોકલી અપાશે.

* પત્રવ્યવહાર કરતી વખતે આહક નંબર લખવાથી વધુ સરળતા રહેશે.

* 'અધ્યાત્મ' અંગે કંઈ સૂચનો કરવાનાં હોય તો નિઃસંકેત કરવા અનુરોધ છે.
દર મહિનાની તા. ૮ સુધીમાં જે આહકોનાં નામ અત્રે મળી જશે, તેમને
તા. ૧૦મી એ અંક રવાના કરવામાં આવશે.

* અનુક્રમણિકા *

શ્રી યોગેશ્વર કથામૃત	મા સર્વેશ્વરી	૧
પૂ. 'મા' કેનેડામાં	શ્રી સુરેશભાઈ શાહ	૧૧
પ્રેમાંજલિ	ટોરેન્ટો ધ્યાન કેન્દ્રના સભ્યો	૧૮
એ યાદગાર પ્રસંગો	અજિતભાઈ પાઠક	૧૯
'મને દર્શન આપીને દુઃખ કાપજો'	ગીતાબહેન ડાહ્યાભાઈ	૨૮
એક અલૌકિક અનુભવ	દીપકભાઈ ઘોડીવાલા	૩૦
પ્રાર્થના સંભળાય છે	રાજુ શાહ	૩૩
'એને પૂ. શ્રીની કૃપાપ્રસાદી માનો'	હર્ષદ તલાટી	૩૬
એક ચમત્કારિક ઘટના	હર્ષદ અને અંજુ તલાટી	૩૯
અપૂર્વ ધીરજ	સરસ્વતી ના. જાની	૪૪
અણધાર્યું દર્શન અને અપૂર્વ બચાવ	શ્રી રમેશભાઈ પરીખ	૪૬
પરિચય મળી ગયો	શ્રી જયંતભાઈ પટેલ	૫૧
એ ભાગ્યશાળી ઓશીકું	સુરેશ સી. દવે	૫૪
સ્તુતિ	મા સર્વેશ્વરી	૫૮
પ્રાર્થના	મા સર્વેશ્વરી	૬૦
ઝંખના ફળી	સુરેશ પરીખ	૬૩
ધ્વજા પૂરી કરી	દામિની શાહ	૬૫

અધ્યાત્મ

બરદ હસ્ત પ્રભુ તમારો, સદાય રહેજો જીવન સહારો
—મા સર્વેશ્વરી

વર્ષ : ૯

ઓગસ્ટ-૧૯૮૮

અંક : ૧૧

શ્રી યોગેશ્વર કથામૃત

શ્રાવણ વદ નોમ, છડી નોમ નંદમહોત્સવ ૨૦૩૬ બુધ-વાર, સ્થળ : સરદારનગર, ભાવનગર તા. ૩/૬/૧૯૮૦ નિયમ પ્રમાણે ૮-૦૦ વાગે માતાજી માટે ગરમ પાણી આવે છે. સ્નાન કરાવી કેડી પાવામાં આવે છે. ૮-૩૦ વાગે પૂ. શ્રી પણ ગરમ મસાલાયુક્ત દૂધ લે છે. રોજની જેમ શ્રી નારાયણભાઈ અને સરસ્વતીબેનને માતાજીની વાતો કરે છે. માતાજીનું મન કેવી વિકૃતિથી ઘેરાયેલું છે તેની દુઃખદ વાતો કરે છે. પોણા-અગિયાર સુધી પૂ. શ્રી, માતાજી પાસે ખડે પગે સેવા આપે છે. આરામ માટે પોતાના રૂમમાં પૂ. શ્રી હજી તો જાય જ છે, ત્યાં ફરી માતાજીનો અવાજ સંભળાયો, જેથી તરત જ પાછા ફરે છે. બપોરે ૨-૦૦ વાગ્યા, સુધી પૂ. શ્રી ઊભા રહે છે, ચાલે છે. બેસવાનું બનતું નથી તો લાંબા થઈને સૂવાની તો વાત જ ક્યાં રહી? હાર્ટએટેક પછી આરામ જરૂરી છે. તે આરામ આજકાલ કરતાં ૧૩ દિવસ થયા, હરામ છે. છતાં ઈશ્વરની પરમકૃપા છે કે પૂ. શ્રીનું શરીર સ્વસ્થ છે. આજે સાડા અગિયારે મુલાકાતીઓ આવ્યા હતા. પૂ. શ્રીએ સેવા કરતાં કરતાં

સૂચના આપી કે અંદર બેસાડો, પણ ત્યાં જ માતાજીનું રડવાનું શરૂ થઈ જતાં પૂ. શ્રી મુલાકાતીઓ પાસે ન આવી શક્યા. છેક ૧૨ વાગ્યે એક મિનિટ માટે પૂ. શ્રી આવ્યા પણ ત્યાં ફરી માતાજીની ખૂબ સંભળાઈ એટલે ફરીથી સેવામાં હાજર થઈ ગયા. રાત દિવસ સેવા, સેવા અને સેવા. બધી જ બાહ્ય પ્રવૃત્તિઓ બંધ છે. નોંધપોથીમાં ૧૩ દિવસના પાનાં ઉપર પૂ. શ્રીનો સેવા દેહ જાણે પ્રભુત્વ સ્થાપી રહ્યો છે.

આખો દિવસ પૂ. શ્રી માતાજી પાસે જ વિતાવે છે. કલાકે કલાકે માતાજીને વિવિધ વાનગીઓના નામો કહીને કંઈક ખાય એવા પ્રયત્નો પૂ. શ્રી કર્યા કરે છે. પણ માતાજી પાણી સિવાય બીજી કોઈ ઇચ્છા વ્યક્ત કરતાં નથી. છતાં કોઈવાર એક ચમચી કેફી તો કોઈવાર બે ટૂંકડી પપૈયાની, તો વળી એક ચમચી મોસંબીનો રસ, વળી એક ચમચી નાળિયેરનું પાણી વિ. આગ્રહ કરીને પૂ. શ્રી આપે છે. ખોરાક લેવાતો નથી જેથી માતાજીમાં અશક્તિ વધતી જાય છે.

સાંજે પ્રવચન સમયે ખૂબ ખૂબ સમજાવીને પૂ. શ્રી ખાંચ પકડીને ૧૬, ૨૦ ડગલાં ભરાવીને માતાજીને પલંગ ઉપર સુવડાવે છે. ચાલુ પ્રવચને જ માતાજી ફરી પોતાના રૂમમાં આવી જાય છે. આખો દિવસ મૌન રાખીને માતાજી સૂઈ રહે છે. વૃદ્ધાવસ્થાની આ દશા સાથે જ દયનીય છે. એથી આજે બપોરે જ મેં પૂજ્યશ્રીને વિનંતિ કરી કે તમે જેમ ચંપકભાઈને પ્રાર્થનાથી સ્વસ્થ કર્યા તેમ માતાજીને પણ સ્વસ્થ કરી દો ને! પૂ. શ્રી કહે, “મારાથી બનતી પ્રાર્થના તો કરું છું, પણ ભગવાનની ઇચ્છા જુદી હોય એવું લાગે છે. મા જગદંબા આ વખતે આ માંદગી માટે કંઈક જુદું જ કહે છે. તો હવે એની ઇચ્છા!”

ભોજનબાદ પૂ. શ્રી નારાયણભાઈને કહે છે, “એક ડોક્ટર જેમ દર્દી સાથે કામ લે એ રીતે આપણે માતાજીને જોવાનાં છે. માતા તરીકે નહીં, પણ મારી સાથે રહેલો એક જીવ આ રીતે તનથી ને ખાસ કરીને મનની વિકૃતિથી પીડાતો હોય તો આપણે એને બને એટલી શાંતિ આપવી એ આપણું કર્તવ્ય છે.”

ભોજન બાદ થોડો આરામ, વધુ સેવા એમ કરતાં કરતાં ૬-૩૦ થયા. પ્રવચનમાં પ્રકૃતિ સાથે પ્રભુએ આવવું પડે તે વાત અને તુલસીદાસની, રતનાવલીની, શુકદેવજીની, વ્યાસની, ઉત્તાનપાદ, દેવહૂતિની વાતો કરી. પ્રવચન બાદ પૂ. શ્રી ફરી સેવામાં હાજર થાય છે. જે હમણાં જ થોડા માસ ઉપર સેવા લઈ રહ્યા હતા તે હવે સતત સેવા માટે તૈયાર થાય છે. રાત્રે ૧૧-૩૦ સુધી સારવાર ને વાતચીતથી માતાજીને શાંતિ આપે છે.

આજે રાત્રે ભોજનમાં પૂ. શ્રી ખીચડી ને શાકફળ લે છે, માતાજી કંઈક લે એ દૃષ્ટિએ આ ભોજન પૂ. શ્રી બનાવડાવે છે. ભોજન લેતાં લેતાં પૂ. શ્રી સરોડાની રખારણના પાણી-વાળા ફૂંદની વાતો કરે છે. વળી મસૂરીમાં કંપનીબાગનો મુસલમાન ફૂંદવાળો-જેનું ફૂંદ તમને મસૂરી લઈ જઈશ ત્યારે ચાખજો, એમ કહી તેની વાતો કરે છે.

આત્માનંદ ફાર્મસીની મકરધ્વજવટી, ધાત્રીરસાયણ, આદ્શમેડ નામની દવા પૂ. શ્રી સૂરતથી લે છે. આજે કહે છે કે, “મકરધ્વજવટી અને ધાત્રીરસાયણથી કંઈક ફાયદો થયો હશે પણ આ પ્રવાહી દવા એનાથી શું મદદ મળે છે એ સમજાતું નથી.” મેં કહ્યું, “તમે હાલમાં સતત ઉબગરા અને શ્રમ વેઠી રહ્યા છો. છતાં શરીર સ્વસ્થ છે તો આ દવાને લીધે જ.” વળી પૂ. શ્રી કહે, “ના, ના એ તો

નિયમિત વ્યાયામ અને ધીરે ધીરે શક્તિ તો આવે જ ને !
પણ હવે એવા સંકલ્પ સાથે દવા પૂરી કરીશું કે હવે કદી
પીવી ના પડે. ”

ડાયરીનું નિયમિત લેખનકાર્ય થાય છે, એ જ રીતે થતું
રહે એવી પ્રાર્થના સાથે...

હરિ: ઑં

હરિ: ઑં

હરિ: ઑં

૨

શ્રાવણ વદ દશમ ૨૦૩૬ તા. ૪/૬/૧૯૮૦ શુક્રવાર
સ્થળ : સરદારનગર, ભાવનગર.

આજે આખી રાત પૂ. શ્રી એક એક કલાકે ઊઠી ઊઠીને
સેવા આપે છે. માતાજીમાં નમળાઈ વધતી જાય છે છતાં
હિંમત આપીને નિયમિત સ્નાન કરાવે છે. નાના બાળકને
સમજાવતા હોય તેમ પ્રેમથી સમજાવીને માતાજીને કંઈક ને
કંઈક ખાવાનું આપે છે. આજે સાડા આઠ વાગ્યે ડોક્ટર
(ડાયાબીટીસના સ્પેશિયાલિસ્ટ) આવનાર છે. સર્વશ્રેષ્ઠ
ડોક્ટરોની સારવાર ચાલી રહી છે. જાણે કામચલાઉ માતાજી-
એ બધામાંથી મન વાળી લીધું હોય એમ આખોયે દિવસ
શાંતિથી સૂઈ રહે છે. કોઈકવાર વેદના વધી જાય તો જરા
દર્દભરી ખૂમ પાડી ઊઠે છે, બાકી સામાન્ય રીતે શાંતિથી
સમય પસાર કરે છે. પૂ. શ્રી એમના પલંગ ઉપર બેસીને,
પગ ઉપર, માથા ઉપર હાથ ફેરવ્યા કરે છે, મૂક પ્રાર્થના
કર્યા કરે છે. થોડી થોડી વાર કંઈક ખવડાવવાના પ્રયત્ન કર્યા
કરે છે.

પૂ. શ્રીને હાઈએટેક આવ્યા પછી માતાજી પોતાની
ઇચ્છાથી જ પૂ. શ્રીથી અલગ રહેતાં હતાં. હવે તમારી સાથે
મને ન કાવે એ એમનું રટણ હતું. અમદાવાદમાં માંદગી
પછી પૂ. શ્રી જ્યાં આરામ માટે રોકાયા ત્યાં નિયમિત

મળવા આવતાં હતાં પણ પછી વડોદરા, સુરત, રાજપીપળા,
છોટાઉદેપુરના પ્રવાસમાં બેઠાવાને બદલે તેઓ તેમની
દીકરી (મણિનગર,) અમદાવાદમાં રહે છે, ત્યાં રોકાયાં.
પૂ. શ્રીની માંદગી બાદ પ્રથમવાર વડોદરા પોતે ચૌદ દિવસ
પૂ. શ્રી સાથે રહી ગયાં. ત્યારપછી માતાજી બીજાવાર અહીં
ભાવનગર રહેવા આવ્યાં છે. વરસોથી જેણે પુત્રના આધ્યા-
ત્મિક માર્ગે આશીર્વાદ વરસાવી સર્વશ્રેષ્ઠ જનની તરીકેનું
કર્તવ્ય બજાવ્યું છે તે માતાજીની સંપૂર્ણ સર્વભાવે સેવા
કરવી એવું પુત્ર તરીકેનું પવિત્ર કર્તવ્ય પૂ. શ્રી આજકાલ
બજાવી રહ્યા છે. ધન્ય છે જીવન, માતા અને પુત્ર બન્નેનું.

ડોક્ટર આવીને તપાસી ગયા. પાંચેક દિવસમાં સ્વસ્થતા
આવી જશે એવું મંતવ્ય ધરાવ્યું. સાડા નવે ડોક્ટર ગયા
પછી માતાજીને દૂધ આપી અમે ૧૦ વાગ્યે દૂધ લઈ સાંઈ-
બાબાની સ્તુતિ કરી. માતાજી સૂતાં હતાં. પૂ. શ્રી સોફા પર
બેઠા અને અમે નારાયણભાઈ, સરસ્વતીબેન સાથે નીચે
બેસીને સાંઈબાબાની સ્તુતિ, વંદના અને આરતી બોલ્યાં.

વરસોથી દર શુક્રવારે પૂ. શ્રી પોતાની બનાવેલી સ્તુતિ,
વંદના ને આરતી-સાંઈબાબા માટેની, બોલે છે.

દસ પછી પૂ. માતાજીને કંઈક ખવડાવવાના પ્રયત્નો શરૂ
થયા, ત્યાં ઈજેક્શન માટે ડોક્ટર આવી ગયા. આજે પૂ.
શ્રી અગિયાર વાગ્યા પછી થોડો આરામ કરે છે. સમયસર
ભોજન આપી દેવાય છે. પછી અમે બેસી જઈએ છીએ.
આજે પણ પૂ. શ્રી દૂધ અને ભાત જ ભોજનમાં લે છે. હજી
ખાસ ખોરાક પ્રત્યે રુચિ થતી નથી. ભોજન કરતાં હોય છે
ત્યાં જ માતાજીનો રડવાનો અવાજ આવે છે, એટલે ભોજન
કરતાં કરતાં પૂ. શ્રી ઊઠી જાય છે. તેમની પાસે જાય છે, તો
માતાજી કહે છે કે મારા પગ દુઃખે છે. વીક્સ ઘસી આપો.

નાની નાની બાબતોમાં માતાજી સહનશક્તિ ઘટતાં રડવા માંડે છે. પરિણામે પૂ. શ્રીએ ખૂબ ખૂબ સંભાળ રાખવી પડે છે. પૂ. શ્રી ૨-૩૦ સુધી માતાજીના રૂમમાં બેઠા છે. લગભગ ૨-૦૦ વાગ્યે મને જરૂરી પત્રો લખવા બોલાવે છે. મસૂરી સરસ્વતી શિશુમંદિરના આચાર્યને અને મંત્રીશ્રી રતનલાલજીને પત્રો લખાવે છે.

પૂ. શ્રીની માંદગી પછી પ્રથમ પ્રવચનો વડોદરામાં ગોઠવાયાં, ત્યારબાદ છોટાઉદેપુરમાં પણ ગોઠવાયાં. ત્યાંના ઉત્સાહી ભાઈબહેનોએ પૂ. શ્રીને ૧૮૦૦ રૂા. જેટલી રકમ ભેટ ધરી. પૂ. શ્રીએ એ ભેટનો અસ્વીકાર કર્યો ત્યારે છોટાઉદેપુરના કાર્યકર્તાએ “તમે કોઈ સારા કામમાં ઉપયોગ કરજો,” એવો આગ્રહ કરીને ફરી એ રકમ પૂ. શ્રીને અર્પણ કરી. પૂ. શ્રીએ જાહેર કરાવ્યું કે આ રકમ મસૂરીમાં એક શાળા છે જેમાં ગરીબ વિદ્યાર્થીઓને ફી માટે મોકલવામાં આવશે. એ જાહેરાત બાદ જ્યારે તે રકમનું કવર પૂ. શ્રીને આપ્યું ત્યારે પૂ. શ્રીએ મને સૂચન કર્યું કે આ કવર પર લખો - “સારા કામમાં વાપરવા માટે મસૂરી મોકલવા” અને સાચે જ એ કવરમાંથી થોડા જ માસમાં બેન્કમાંથી ડ્રાફ્ટ કઢાવી તે રકમ મસૂરી મોકલવામાં આવી. તેની પહોંચ અમને ભાવનગર પહોંચાડવામાં આવી તેનો જવાબ આજે મસૂરી લખાવ્યો.

પૂ. શ્રીની નાનકડી પેટીમાં કવરો (કાગળના) હોય છે જેના ઉપર સારા કામમાં વાપરવા એવી નોંધ હોય છે. પૂ. શ્રી કોઈ ગરીબ કુટુંબ જુએ, કોઈ ગરીબ વિદ્યાર્થી જુએ, કોઈ ગરીબ વિદ્વાન જુએ તો ચોક્કસ તપાસ કરાવી તે રકમ ગુપ્ત રીતે તેઓને પહોંચાડી દે છે. પૂ. શ્રી કહે છે, “જેમ જેમ વધારે આપું છું તેમ તેમ મારું જીવન ખૂબ ખૂબ

સારી રીતે ચાલે છે. આપીએ છીએ તેમ તેમ આનંદ આવે છે.

પૂ. શ્રી આજે ૨-૩૦ વાગ્યે દરરોજની જેમ માતાજીની રૂમમાં જ આરામ કરે છે. ચાર વાગ્યે માતાજી એચિતી ખૂમ પાડી બેઠે છે. પૂ. શ્રી જાગીને તરત પાસે પહોંચી બાય છે, પછી તેમને નાળિયેરનું પાણી, પપૈયું, દૂધ વિ. આપવામાં આવે છે. તે દરમિયાન પૂ. શ્રી મને પૂછે છે કે માતાજી માટે દવા, ફળ કે કાંઈપણ મંગાવીએ છીએ તે તે પૈસા આપણે જ આપી દેવાના છે. તો તે તમે આપ્યા કરો છો ને!” મેં કહ્યું, “હા, બે વાર આપ્યા.” તો કહે ચોક્કસ રીતે દરરોજનો બધો જ ખર્ચ આપણે આપી દેવાનો છે. કોઈ પણ કેન્દ્રને કે તેના સભ્યને આપણે બોનારૂપ નથી થવું. કોઈકના પૈસા આપણે એ માટે નથી લેવાના. આપણા બધો જ ખર્ચ આપણે જ આપી દઈશું.”

આટલી વાતચીત ઉપરથી ખ્યાલ આવશે કે પૂ. શ્રી કોઈના ઉપર પોતાનો બોજ કે માતાજીનો બોજ નાખવા માગતા નથી. હોસ્પિટલમાં પૂ. શ્રી હતા ત્યારનું હોસ્પિટલનું બીલ ચૂકવવા પણ પૂ. શ્રી પોતે તૈયાર હતા પણ શ્રી બાબુભાઈએ ખૂબ આગ્રહ કર્યો એટલે હોસ્પિટલનું બીલ બાબુભાઈએ ચૂકવ્યું; ને બીજું આરામ કર્યો ત્યાંનું, ડોક્ટરનું કે અન્ય ખર્ચનું બીલ પૂ. શ્રીએ ભર્યું. માતાજી મણિનગર રોકાયાં તો નિયમિત તેમને ખર્ચ ઉપરાંતની ઘણી મોટી રકમ પહોંચાડવામાં આવી છે.

બરાબર સાડા પાંચે ભાવનગરના મીલમાલિક શ્રદ્ધાળુ શેઠ શ્રી બકુભાઈ એક હોમિયોપેથી ડોક્ટરને લઈને આવે છે. માતાજીને તપાસે છે. છ વાગ્યે તેઓ વિદાય થાય છે. ત્યાં જ માતાજીને લોખંડુ શરબત પીવા માટે સમજાવવામાં

પૂ. શ્રી સફળ થાય છે. એટલે રસોડામાં હું લીંબુનું શરબત તૈયાર કરું છું. ત્યાંજ પૂ. શ્રી બોલતા બોલતા આવે છે. કૃપા, કૃપા, કૃપા. મને તથા સરસ્વતીબેનને નવાઈ લાગે છે કે આટલી બધી પ્રસન્ન વાણી કેમ બોલાય છે. અને કહેવા લાગ્યા, “ભગવાનની કેવી કૃપા છે ! જુઓ ! જગદંબાએ મને કહેલું કે-અહીં જ ઉતારો રાખજો તો કેટલું સારું થયું, નારાયણભાઈ, સરસ્વતીબેન પાસે જ છે તો બહારનું બધું જ તેઓ સંભાળી લે છે, રાતદિવસ જ્યારે પણ કહો ત્યારે તૈયાર. અને બીજી કૃપા તમે સાથે છો (સર્વેશ્વરી તરફ અંગુલિનિર્દેશ કરીને) જેથી મને હિંમત રહે છે અને આ બધું કરી શકું છું, આશ્વાસન મળે છે. રાતદિવસ તમારી મદદ મળી રહે છે. એ પણ કૃપા જ છે ને !

લીંબુનું શરબત બે ચમચી પાઈને માતાજીને બહારના પલંગ ઉપર લાવવા પૂ. શ્રી સમજાવે છે. ત્યાં શ્રી નવીનભાઈ મને એક પત્ર આપી જાય છે, જેમાં પૂ. શ્રીને ૧૫ હજાર જેટલી રકમ સત્કર્મમાં ઉપયોગ કરવા આપવાની ઈચ્છા વ્યક્ત થઈ છે. પૂ. શ્રીને વારંવાર એ રકમ સ્વીકારવા વિનંતિ કરી છે, પણ પૂ. શ્રી હજી વિચાર્યું નથી એમ કહીને વાત લંબાવ્યા કરે છે. પૂ. શ્રી એવામાં એકલા જ બહાર આવે છે જેથી મેં પત્ર આપ્યો. જે ભાઈને દાન આપવાની ઈચ્છા છે તે નવીનભાઈ પણ ઊભા છે પૂ. શ્રી કહે છે કે “શી ઉતાવળ છે ? જોઈશું, જગદંબાને પૂછીને કહીશું.”

કોઈનું દાન લેવું કે કેમ ? ને લેવું તો કેટલું લેવું ? એ અંગે પણ પરમશક્તિને જ પૂછવાનું પૂ. શ્રી વિચારે છે. પૈસા તો ગમે ત્યાંથી ગમે તે રીતે આવતા હોય તો લેવા, એવા યુગમાં આ મહાપુરુષને વારંવાર વિનંતિ થાય છે છતાં તેઓ એ વાતને નકાર્યા કરે છે.

લગભગ છ વાગ્યાને વીસ મિનિટે પૂ. શ્રી માતાજીને હાથ પકડીને બહાર લઈ આવે છે. બહારના પલંગ ઉપર સુવડાવે છે. ૨૦ મિનિટ પૂ. શ્રી બેસે છે, પછી પ્રવચન માટે બહાર મેદાનમાં જાય છે. મેદાન નાનું છે. પૂ. શ્રીની બેઠક માતાજીને ફેખાય છે, અવાજ સંભળાય છે, માઈકની વ્યવસ્થા હોય છે.

આજે પ્રવચનમાં પૂ. શ્રી મધુસૂદન સરસ્વતીની, સિદ્ધિની, અહંકારની, તુલસીદાસની અનુભૂતિની વાતો કરે છે.

રાજપીપળાના પ્રવચનથી પૂ. શ્રીએ એક નવી રીત શરૂ કરી છે. પ્રવચનની મધ્યમાં વિષયને અનુરૂપ જે ભજન ગવડાવતા હોય છે તે હવે મારે ગવડાવવું એવો આગ્રહ રાખે છે. એની પાછળની ભાવના તો પ્રભુ જાણે, પણ પૂ. શ્રીને આ રીતે આરામ થોડો મળતો હશે, અહીંના પ્રવચનમાં પણ પૂ. શ્રી વચ્ચે એક ભજન ગવડાવે છે. જેની પ્રથમ લીટી જ પૂ. શ્રી બોલાવડાવે પછી મારે આપું ભજન ગવડાવવાનું બને છે.

આજે ‘તારે ચેતવું હોય તો ચેતજો.....’ ભજન ગવડાવ્યું. માતાજીને જે ભાવે તે આગ્રહ કરીને આપવા ઇચ્છે છે. પણ તેઓ ખાસ કંઈ લેતાં નથી. પ્રવચન પછી એ રીતે માતાજી પાસેથી નિવૃત્ત થઈ થોડો નાસ્તો લે છે. જેમાં રાજગરાના લોટનો શીરો ને બટાકાની વેક્સ ને દૂધનો સમાવેશ થયો.

આજે પૂ. શ્રી સવા દશે તો આરામ કરે છે પણ ત્યાંજ અગિયાર વાગ્યે માતાજી ફરી જાગી જાય છે. પરિણામે પૂ. શ્રી સેવામાં હાજર થાય છે.

આજની નોંધ પૂર્ણ થઈ. આજે પૂ. શ્રીએ પ્રવચનમાં સરસ વાતો કરી કે પોતે નવમી નવેમ્બર ૧૯૭૯માં જ

પુનઃજીવન પામ્યા એટલે મારું આયુષ્ય હજી નવ જ માસ-
નું છે. વળી દરરોજ સવારે દરેકે વિચારવું કે આજનો
દિવસ સારામાં સારી રીતે સંતોષપૂર્વક સત્કર્મ કરીને કઈ
રીતે વિતાવીશ. જો દરેક આ રીતે વિચારે ને વિતાવે તો
સુખપૂર્વક સંતોષથી જીવન જીવ્યાનો આનંદ માણી શકે.

હવે આજની નોંધ સાચે જ પૂર્ણ કરી દઉં છું.

હરિઃ ૐ

હરિઃ ૐ

હરિઃ ૐ

મા સર્વેશ્વરી

* લવાજમ અંગે *

‘અધ્યાત્મ’નું નવમું વર્ષ સપ્ટેમ્બર ૧૯૮૮માં પૂરું થાય
છે. એટલે જે ગ્રાહક ભાઈઓ વાર્ષિક લવાજમ ભરે છે, ને
જેઓ એકઠો. ’૮૭થી ગ્રાહક થયા છે, તેઓને પોતાનું લવા-
જમ સપ્ટે. ૮૮ના અંત સુધીમાં નીચેના સરનામે M.O.થી
મોકલાવી આપવા વિનંતી છે. એક સ્વીકારવામાં આવતા નથી,
તેની નોંધ લેવી.

નારાયણ હ. જાની, તંત્રી, અધ્યાત્મ,

પ્લોટ નં. ૧૬૮૮ બી. સરદારનગર,

ભાવનગર-૩૬૪ ૦૦૧.

આ ઉપરાંત, દરેક કેન્દ્રોના ભાઈઓને વિનંતી છે કે
તેઓએ નોંધેલ વાર્ષિક ગ્રાહકોનાં લવાજમ રિન્યુ કરવાની
પ્રવૃત્તિ ઓગસ્ટ માસથીજ આરંભવી. તેઓને ગ્રાહકો નોંધવા
રસીદ પુકની જરૂરત હોય તો તંત્રીના સરનામે તુરત લખી
જણાવે, જેથી તેઓને તે મોકલાવવાની વ્યવસ્થા થશે.

પૂ. ‘મા’ કેનેડામાં

શ્રી સુરેશભાઈ શાહ-ટોરોન્ટો-કેનેડા

[વ્યક્તિના પૂર્વજન્મના સંસ્કારો અને પ્રારબ્ધના બળે
સફલાગી આત્માને સંત મહંત જ્ઞાની કે ગુરુની પ્રાપ્તિ થાય
છે. અમારા જીવનમાં પણ પૂ. શ્રી યોગેશ્વરજીનો પરિચય અમને
ઇ. સ. ૧૯૫૦ થી સાબરમતીમાં થયો. ત્યારબાદ માતાપિતાના
ભક્તિમય જીવન અને સંસ્કારોના સિંચનની સતત કાળજીને
પરિણામે તથા પૂ. શ્રીના અનુગ્રહને કારણે એ આત્મીયતા
દિનપ્રતિદિન વધતી ગઈ. બાળપણ પીતૃયુ અને યુવાનીમાં તે
આત્મીયતા ભક્તિમાં પરિવર્તિત થઈ. સમજણ અને શ્રદ્ધા
વધવાની સાથે પ્રભુની વધુ નજીક આવવાનું સફલાગ્ય પ્રાપ્ત
થયું. ઇ. સ. ૧૯૭૮ માં પૂ. મા જ્યોર્તિમયી, ઇ. સ. ૧૯૮૧
મા પૂ. ‘મા’ સર્વેશ્વરી તેમજ પૂ. શ્રી સાથે ટોરોન્ટો કેનેડા-
માં રહેવાનો અવસર મળ્યો; અને ઇ. સ. ૧૯૮૮ માં પૂ.
‘મા’ સર્વેશ્વરીને મા-પ્રભુના એક જ સ્વરૂપમાં જોવાનો
હાવો મળ્યો જે જીવનની સાર્થકતામાં અભિવૃદ્ધિ કરે તે
સ્વાભાવિક છે.

‘મા’ શબ્દકોષનો સૌથી નાનો શબ્દ, બોલવામાં
સરળ, બાળક બોલતું થાય ત્યારે પહેલો ઉચ્ચાર ‘મા’
શબ્દનો કરે છે. શબ્દમાં જે મમતા છે, જે પ્રેમ છે, જે ત્યાગ
અને ઔદાર્ય છે તે વિશ્વની કોઈ સંપત્તિ પ્રદાન કરી શકતી
નથી. જન્મ આપતાં માતા બાળકનું ભરણપોષણ કરે છે,
ઉછેરે છે, સંસ્કારનું સિંચન કરે છે.]

જ્યારે પૂ. ‘મા’ સર્વેશ્વરી જીવનમાં ભક્તિ પ્રદાન કરી
જીવનને પ્રભુપરાયણ અને આત્મવિકાસના પંથે લઈ જવામાં

અને જીવનનું કલ્યાણ કરવામાં તથા પ્રભુપ્રાપ્તિનું ધ્યેય સિદ્ધ કરવામાં માર્ગદર્શન આપે છે. અતિશય સરળ, પ્રેમાળ, નિખાલસ, અને વાત્સલ્યમૂર્તિ ‘મા’ નાં દર્શન કરવાનો લાભ તેમની ૧૮ મેની અમેરિકાની વિદેશયાત્રાના ચોથા દિવસે એટલે કે શનિવારે તા. ૨૧ મી મેના રોજ ન્યૂયૉર્કની ૬૦૦ માઈલની સુસાફરી પછી મળ્યો.

જીવનમાં કેટલીક પળો, કલાકો અને દિવસો યાદગાર બની જાય છે તેવો જ દિવસ તા. ૨૮ મી મે-શનિવારે સાંજનો, શ્રી યોગેશ્વર ધ્યાનકેન્દ્ર ટોરોન્ટોના સાધક ભાઈબહેનો માટે ચિર-સ્મરણીય બની ગયો. પૂ. ‘મા’ સર્વેશ્વરી અમારા આમંત્રણને માન આપીને એક દિવસ માટે શ્રી યોગેશ્વર ધ્યાનકેન્દ્ર ટોરોન્ટોના સત્સંગમાં ઉપસ્થિત થવા માટે ન્યૂજર્સીથી ટોરોન્ટો પધારે છે. શનિવારે સાંજના ૬-૩૫ ની ફલાઈટમાં પૂ. ‘મા’ આવી રહ્યાં છે. લગભગ ૪૦ થી ૪૫ જેટલા સાધક ભાઈબહેનો પૂ. ‘મા’ નું અભિવાદન કરવા ઉત્સુક થઈને ઘડીએ ગણી રહ્યા છે. કેમેરાઓની ચાંપો પૂ. ‘મા’ ની પ્રથમ તસ્વીર ઝડપવા તૈયાર છે. વીડિયો મુવી પણ સૌથી આગળ છે અને જેમ અંધારી રાત્રિમાં વીજળીનો ગડગડાટ થઈ અજવાળું થાય તેમ પૂ. ‘મા’ નું અલૌકિક દર્શન પૂ. શ્રીના સ્વરૂપ સાથે થાય છે. જીવનનો અંધકાર દૂર થઈ જાય છે. આજીવેઆજીવે અને રોમરોમમાં આનંદ છવાઈ જાય છે. હૈયું હાથમાં નથી રહેતું અને આપોઆપ ગગનભેદી ગર્જના થઈ જાય છે-પૂ. ‘મા’ સર્વેશ્વરીની જય હો-પૂ. શ્રીની જય હો. સાથે શખનાદ પણ થાય છે-અને શખનો કર્ણપ્રિય ધ્વનિ એરપોર્ટ ઉપર આવેલા કેનેડીઅનો અને બીજા વિદેશીઓનું વિશિષ્ટ રીતે ધ્યાન ખેંચી રહ્યો છે. પૂ. ‘મા’ નું ફૂલહારથી સ્વાગત કરવામાં આવે છે અને

એરપોર્ટ ઉપર લગભગ અડધો કલાક સત્સંગ કરવામાં આવે છે. આ એક અદ્ભુત દૃશ્ય હતું, જ્યાં ભકતો ભાવાવેશમાં પ્રણામ, જયકાર અને ધૂનની વચ્ચે ભાવવિભોર બની ગયા હતા—એરપોર્ટથી ઉતારા ઉપરના લગભગ અડધો કલાકના હાઈવેના રસ્તા ઉપર પૂ. માની કલાકના ૧૦૦ કી. મી. ની ઝડપે દોડતી મોટરગાડીમાં વીડિયો લેવામાં આવે છે.

યજ્ઞમાનના આગ્રહને માન આપી પૂ. ‘મા’ અડધો કલાક, થાકી ગયાં હોવા છતાં સત્સંગનો લાભ આપે છે. અને પૂ. શ્રી સાથે ૧૯૮૧ માં ટોરોન્ટો આવ્યાં હતાં તેનું સ્મરણ કરી પૂ. શ્રી આજે સ્થૂળ શરીરે હોત તો યજ્ઞમાનને કેટલો આનંદ આવત તેનો પણ ઉલ્લેખ કરે છે. પૂ. ‘મા’ યજ્ઞમાનના સ્વ. માતૃશ્રી શારદાબેનની અનન્ય ભક્તિ તથા પૂ. શ્રી માટેની અડીખમ શ્રદ્ધા અને અલેખ ધૈર્યની વાતો પણ સંભારી અને તેમના મૃતાત્માને અંજલિ આપે છે.

રવિવાર ને તા. ૨૯ મી મે ના રોજ સવારે ૯-૦૦ વાગે હરિઃ કૌં ના ઉચ્ચારણ સાથે પૂ. ‘મા’ નું દર્શન થાય છે. યજ્ઞમાનને આરતી, અર્ચનાનો લાભ આપીને સવારે ઉપસ્થિત થએલા સાધક ભાઈબહેનોને દર્શનનો તથા પોતાની મધુર વાણીથી ભજનો અને ધૂનોનો લાભ આપે છે. આજે પૂ. ‘મા’ ને નિર્જામત છે છતાં અતિ પ્રસન્ન છે.

સવારની બેઠક એક મહિનાના પૂ. ‘મા’ના મૌન દરમ્યાન પૂ. શ્રીની સ્તુતિથી થાય છે-

“યોગેશ્વર ભગવાન તમને પ્રણામ કરીએ પ્રેમથી.

ના ઓળખ્યા ભગવંત તમને ક્ષમા કરો અપરાધને”

અતિશય ભાવાવેશમાં અસ્ખલિત વાણીપ્રવાહ વહી જાય છે. ભકતો તેમાં સ્નાન કરી આનંદ મેળવે છે, ભક્તિરસમાં તરબોળ થઈ જાય છે. પૂ. મા જણાવે છે કે આપણી સાથે

રહેતા સ્વજનોને પણ આપણે પૂરા સમજી નથી શકતા. સંતો સહેલે આપણી વચ્ચે સામાન્ય માનવ જેવું જીવન જીવી જાય છે. કોઈ બડલાગી જીવ તેમને ઓળખી શકે છે, તેનો લાભ લઈ શકે છે, અને પોતાના જીવનનું કલ્યાણ સાધી શકે છે. પૂ. મા અતિશય આગ્રહપૂર્વક જણાવે છે કે દરરોજ સવારે પ્રભુપાસે પ્રાર્થના કરવી જોઈએ, જીવનને વધુને વધુ વિશુદ્ધ બનાવવું જોઈએ જેથી તે વિભુને વરવામાં શબ્દગારરૂપ બને. અને વળી ઉદ્ધારો નીકળે છે—

“રામ તમે ઘનશ્યામ તમે, શાંતિપ્રદાયક બુદ્ધ છો,

યોગેશ્વર જ્ઞાનેશ્વરરૂપે દીનબંધુ દીનાનાથ છો,

પ્રણામ પ્રભુજી પ્રભાતે કરું તમને પુરણ પ્રીતથી” —

જોતજોતામાં સમય પૂરો થઈ જાય છે. સૌ સાધક ભાઈ-બહેનો પૂ. ‘મા’ના ચહેરા ઉપરની પ્રસન્નતા, મધુરતા, દિવ્યતા અને શાંતિને અનિમેષ નેત્રે નીરખી રહે છે. સતત મુસાફરીથી થાકેલું, તાવવાળું શરીર અને કરોડરજીનના સખત દુઃખાવા વચ્ચે પણ પૂ. ‘મા’ શ્રીપ્રભુની કૃપાથી સંપૂર્ણ સ્વસ્થ છે અને બેઠકની સમાપ્તિ કરતાં ગાય છે—

“જીવનકેરા પુણ્ય પ્રવાસે મીઠી પરબ બનો તમે

પ્રભુપ્રેમનાં પાણી પાળે તરસ્યા અંતરનાં અમે

સુખદુઃખમાં સંગાથે રહેજો નામસ્મરણ સાથી બનો

સ્વપ્ને પણ ના ભૂલીએ તમને એવી આશિષ આપજો”

પૂ. ‘મા’ પણ પૂ. શ્રીની માફક સમયનું ચુસ્તરીતે પાલન કરે છે. સવારની બેઠક લગભગ ૯-૪૫ વાગે પૂરી થાય છે. પ્રણામ, વંદન અને પૂ. ‘મા’ સર્વેશ્વરીની ધૂનો સાથે ભક્ત-સમુદાય તથા યજ્ઞમાન પૂ. ‘મા’ને સત્સંગના સ્થળે જવા વિનંતિ કરે છે અને પૂ. ‘મા’ની વિદાયથી એક ઘેરો સન્નાટો છવાઈ જાય છે.

બપોરે બરોબર એક વાગે પૂ. માની હાજરીમાં ટોરોન્ટો ધ્યાનકેન્દ્રનો સત્સંગ શ્રી રાજુભાઈ શાહના ઘેર શરૂ થાય છે. “માનસપૂજા” પછી ‘ધ્યાન’ની બેઠકનો પ્રારંભ થાય છે. પૂ. મા ધ્યાનનું વિશ્લેષણ કરતાં સમજાવે છે કે સામાન્ય રીતે સાંસારિક વ્યક્તિઓ પણ હરહંમેશ ધ્યાન કરતી હોય છે. કોઈ પૈસા કમાવવામાં, કોઈ વ્યવસાયમાં, કોઈ ગૃહ-કાર્યમાં કે કોઈ અભ્યાસમાં. અહીં પૂ. શ્રી સમક્ષ અથવા પ્રભુ પાસે જ્યારે ધ્યાનમાં બેસીએ ત્યારે કેવળ વિષય જ બદલવાનો છે. ઇંદ્રિયોને જ્યાં પ્રસન્નતા, સુખ, આનંદ મળે તે સાંસારિક ધ્યાન છે. જ્યારે અહીં પોતાની સંસારની પ્રિય વસ્તુઓને બાજુએ રાખીને મનમાં પ્રભુની મૂર્તિને પ્રસ્થાપિત કરી ધ્યાન કરવાનું છે. મનની આંખથી પ્રભુનું સુખારવિંદ જોવાનું છે. મન ઇંદ્રિયોના બીજા બધા વ્યાપાર બંધ કરવાના છે. ધ્યાનમાં બેસવા પદ્માસન જરૂરી છે. તે શીખવે છે: જીવન કમળવત્ નિલેપ રહી શકે છે. સંસારનો કાદવ તેને બગાડી શકતો નથી. આમ ધ્યાનની સમજ આપીને પૂ. મા ધ્યાનના અઘરા અને શુષ્ક વિષયને પણ હળવો બનાવે છે. ૧૫ મિનિટના ધ્યાન બાદ પૂ. મા-હરિ ઐ તતસત્ હરિ ઐ તતસત્, જપાકર જપાકર હરિ ઐ તતસત્, રટાકર રટાકર. હરિ ઐ તતસત્ની ઉક્તિ અનેકવાર દોહરાવે છે.

પૂ. મા હવે પૂ. શ્રીને પ્રણામ કરીને સ્તુતિ ગાય છે—

“યોગેશ્વર ભગવાન એ છે મારા જીવનના આરામ, કરું છું એના ચરણે કેટિ પ્રણામજી.”—આજના પ્રવચનનો મુખ્ય વિષય છે પૂ. ‘મા’ના સાધન કાળના સ્વાતુલ્યો અને પૂ. શ્રી સાથેના સહવાસના કેટલાક પ્રસંગો.

શાસ્ત્રમાં ભક્તિના વિવિધ પ્રકારો છે તેમાં વંદન, પ્રણામ વગેરે પણ ભક્તિનો એક પ્રકાર છે તેમ પૂ. મા જણાવે છે.

ગુરુ, બ્રાહ્મણ, માતાપિતા અને જ્યાં પણ દેવસ્થાનો, મંદિરો હોય ત્યાં પ્રણામ કરવાનો રિવાજ છે-આગળ જતાં પૂ. મા જણાવે છે કે પ્રણામ ત્રણ પ્રકારના હોય છે-ઉત્તમ પ્રણામ-એ સાદાંગ દંડવત્ પ્રણામ છે જેમાં પ્રભુને સર્વસમર્પણ કરવામાં આવે છે-મધ્યમ પ્રણામ તે પંચાંગ પ્રણામ છે અને સામાન્ય પ્રણામ-ફક્ત હાથ જોડીને કરવામાં આવે છે. જેમાં હાથ જોડાય છે, હૈયું નથી જોડાતું-શ્રીઓ માટે મર્યાદામાં રહેવાય માટે પંચાંગ પ્રણામ આદર્શ ગણાય છે. મનુસ્મૃતિ-થી માંડીને ભગવદ્ગીતામાં પણ પ્રણામનો મહિમા ગાવામાં આવેલો છે.

શ્રી કૃપાદવાનંદજીતું પદ ટાંકતાં જણાવે છે કે-
જેની ગરદન થઈ ગઈ ઢીલી રે તેજ વિકુલને વહાલો
જે જ્યાં જ્યાં હું હું કરતો તેને હરિ ક્યાંય ના મળતો
પેલો તું તું કરનારો ભવસાગર તરી જાતો....

મનથી, શરીરથી, ઇન્દ્રિયોના અનેક વ્યાપારો જાણેઅજાણે અવિરતપણે ચાલતા જ હોય છે તેને વશ કરવામાં માનવ-જીવનનું શ્રેય સમાયેલું છે, તેમ પૂ. મા આચલપૂર્વક જણાવે છે.

અંતે પૂ. 'મા' પોતાના જીવનમાં પૂ. શ્રીની દિવ્ય વિદ્યાય પછી જ્યારે ઘોર નિરાશા વ્યાપી ગઈ હતી અને ચારે બાજુ સાધનાના જીવનમાં અંધકાર જણાતો હતો તે દરમિયાન માર્ચ-૧૮, ૧૯૮૪ ના સમયમાં સતત પૂ. શ્રીને પ્રાર્થના કરતાં હતાં અને આર્દ્રસ્વરે જણાવતાં હતાં કે હે પ્રભુ! જીવન તમારે ખોળે છે તમે જ દિશા બતાવો તમે જ સહાય કરો અને એક રાત્રે પૂ. શ્રીના દિવ્ય સ્વરમાં આકાશવાણી રૂપે નીચેના શબ્દો સંભળાય છે:-

(પૃષ્ઠ ૬૨ ઉપર)

પ્રેમાંજલિ

પૂ. શ્રી યોગેશ્વર ધ્યાન કેન્દ્ર (સ્થાપના ૧૯૮૧) ટોરોન્ટો-કેનેડાની પૂ. શ્રીના જન્મદિવસ નિમિત્તે.

ભારતવર્ષની ઋષિમુનિ સેવિત તપોભૂમિમાં અતીત કાળથી માંડીને અદ્યતન કાળપર્યંત અનેક અલૌકિક સંતો, મહાત્માઓ, યોગીઓ અને તપસ્વીઓએ જન્મીને પોતાના લોકોત્તર જીવનદ્વારા પ્રેરણા તથા પ્રકાશ પાથરીને, અસંખ્ય આત્માઓને પથપ્રદર્શન પહોંચાડીને, જ્યોતિર્ધર તરીકેનું કલ્યાણકાર્ય કર્યું છે.

પૂ. શ્રી યોગેશ્વરજીએ જ્યોતિર્ધરોની એ પ્રાણવાન પરં-પરાને વધારે પ્રકાશવંતી કરી છે, ઉજ્જવળ બનાવી છે. એ જીવનમુક્ત મહામાનવ આજના વિશ્વના એક અસાધારણ મહામાનવ છે.

પૂ. શ્રીનો જન્મ ઇ. સ. ૧૯૨૧, ૧૫ મી ઓગસ્ટે થયો હતો. શ્રી અરવિંદનો જન્મ પણ ૧૫ મી ઓગસ્ટ, ૧૮૭૨, ભારતને આઝાદી મળી ૧૯૪૭ ની ૧૫ મી ઓગસ્ટે, શ્રી રામકૃષ્ણ પરમહંસદેવે સમાધિ લીધી તે દિન પણ પંદરમી ઓગસ્ટ હતો. આમ આ દિવસ અલૌકિક, અનન્ય અને અતિમહત્વનો છે. આજે ભલે પૂ. શ્રી પાર્થિવ શરીરથી આપણી સાથે નથી, પરંતુ દિવ્યદેહથી જરૂર આપણી વચ્ચે વસી રહ્યા છે. પૂ. 'મા' દ્વારા યોગેશ્વર પરિવારના સાધક ભાઈબહેનોને સાધનાપંથે જરૂરી માર્ગદર્શન આપી રહ્યા છે.

પૂ. શ્રીના આશીર્વાદથી ઇ. સ. ૧૯૮૧ થી ટોરોન્ટો-કેનેડામાં, પૂ. શ્રી યોગેશ્વર ધ્યાનકેન્દ્રની સ્થાપના કરવામાં આવી છે અને પૂ. મા-પ્રભુની કૃપાથી નિર્વિદન આજ દિન

સુધી ચાલુ રહી શક્યું છે. આજના પવિત્ર પર્વે અમે પ્રભુને પ્રાર્થાએ છીએ કે પૂ. મા-પ્રભુના અનુગ્રહથી અમારા સાધક ભાઈબહેનોના જીવનમાં—

* પરમાત્માના પાવન પ્રકાશની અનુભૂતિ કરવા અમને શ્રદ્ધા, ધૈર્ય અને નિષ્ઠા આપો.

* જીવનને વધારે ને વધારે વિશુદ્ધ બનાવીને અમારા જીવનને વિભુને વરવા માટેનો શણગાર બનાવી દો.

* પ્રકાશ પાથરીને અને પથપ્રદર્શન પહોંચાડીને અમને મન તથા આત્માની સુખશાંતિ આપો.

* પૂ. ‘મા’ની ધ્યેયસિદ્ધિ શીઘ્રાતિશીઘ્ર થાઓ તેથી પૂ. ‘મા’ના અલૌકિક જીવનનો સૌ સાધક ભાઈબહેનોને દીર્ઘકાળ સુધી લાભ મળે.

“યોગેશ્વર પ્રભુ શત પ્રણામ હો

‘મા’ સર્વેશ્વરી શતવંદન હો.”

અમે છીએ

ટોરેન્ટો ધ્યાન કેન્દ્રના સભ્યો

શ્રી યોગેશ્વર કૃપા.

સંદીપ વેલ્ડીંગ વર્ક્સ

ગ્રીલ, દરવાજા તેમજ મેઈનગેટના સ્પેશ્યાલીસ્ટ

તેમજ

દરેક જાતનું રીપેરીંગ કામ કરનાર.

મોઢી બંગલા, ઉમરા જઠાત નાકા પાસે, સુરત-૩૯૫૦૦૭.

એ ચાદગાર પ્રસંગો

જિ. અજિતભાઈ પાઠક કેનેડા

પ. પૂ. મહાત્મા શ્રી યોગેશ્વરજીનો પ્રત્યક્ષ પરિચય ઇ. સ. ૧૯૭૮ માં, જ્યારે તે પ્રથમવાર કેનેડા આવ્યા ત્યારે થયો તે પહેલાં તેમનું પાતંજલ યોગદર્શન પુસ્તક વાંચેલું પરંતુ સમજવામાં ઘણું અઘરું લાગેલું. દર્શન કરવા હું અને મારા મોટાભાઈ (અશોકભાઈ) અમારા ફ્રેમીલી સાથે ગયા હતા. બે ખુરશીઓ હતી તેમાં એકમાં પૂ. શ્રી અને બીજીમાં પૂ. જ્યોતિર્મયી મા બેઠાં હતાં. અમે સર્વેએ તે બંનેની પાસે જઈ દંડવત્ કર્યા જેથી તે પ્રસન્ન થયા હોય તેવું લાગ્યું. ત્યારે ૮-૧૦ ભાઈઓ બેઠા હતા. આ કદાચ તેમનો અહીં બીજો દિવસ હતો. તે દિવસે થોડી ઔપચારિક વાતો કર્યા પછી પૂ. શ્રીએ બધાને થોડીવાર પ્રાર્થના કરવાનું જણાવ્યું. ત્યારબાદ પૂ. શ્રીએ પોતાને દેવર્ષિ નારદજીનો જે પ્રથમ અનુભવ થયેલો તે કહ્યો. કેાઈ ભાઈના પૂછવાથી તેમણે કહ્યું કે “દેવર્ષિ ગુજરાતીમાં મારી સાથે વાત કરતા હતા.”

બીજા દિવસે મારે પૂ. શ્રીને પ્રાર્થના સમાજ મંદિરમાં પ્રવચન સારું લઈ જવા એમ નક્કી કરેલું. પ્રવચન સાંજના સાતથી શરૂ થતું હતું અને પ્રાર્થના સમાજનું મંદિર અમારા ઘરેથી લગભગ ૨૦-૨૫ માઈલ દૂર શહેરના મધ્ય ભાગમાં હતું. હું નોકરીથી છૂટી ઘેર આવ્યો અને એક સંતપુરુષ ગાડીમાં બેસવાના હતા તેથી ગાડી સાફસૂફ કરી સીટ ઉપર ગાડીના પાથરી દીધા. પછી પૂ. શ્રીને લેવા ગયો. પણ આ બધી શોભા કરવામાં મારે મોડું થઈ ગયું હતું. ધાર્યો કરતાં હું તેમને લેવા જતા મોડો પડ્યો. પૂ. શ્રીએ

મને તે સમયે મોડા પડવા બદલ સીધી કે આડકતરી કશી જ ટકોર કરી નહીં-પાછળથી મને જાણવા મળેલું કે તે સમયના ચુસ્ત આગ્રહી છે. રસ્તામાં જતાં જતાં મેં પૂ. શ્રી સાથે થોડો આધ્યાત્મિક વાર્તાલાપ-પ્રશ્નોત્તરી રૂપે કર્યો. સ્થાન પર પહોંચ્યા પછી પૂ. શ્રીએ આપણે દરેક સવારમાં ઊઠતાં જ પ્રભુસ્મરણ કરવું જોઈએ, તેવી વાતો કરી જે કોઈ આપણું થોડું સરખું કાર્ય કરે છે તેને 'Thank you' કહીએ છીએ. તો પ્રભુ આપણું કેટલું બધું કામ કરે છે! તો કૃતજ્ઞતાપૂર્વક સવારમાં તેનો આભાર માનવો, તે માટે પ્રાર્થના કરવી.

ત્યાર બાદ તેમના પ્રવચનોમાં ખૂબ રસ પડવાથી રોજ અમો હાજર રહેતા. થોડા વખત બાદ પૂ. શ્રી અને પૂ. માતાજીને ઓટાવા કેર્નવોલ અને મોટીયલ પ્રવચનો કરવા ૨-૩ દિવસ લઈ જવા અમે નક્કી કર્યું. સફલાગ્યે એ પણ લાભ અમોને બે ભાઈઓને મળ્યો. ટોરોન્ટોથી નીકળી અમો સીધા કેર્નવોલ ગયા. લગભગ ૨૭૫ માર્શલનું અંતર કાપતાં અમોને પાંચેક કલાક લાગ્યા હશે; આખા રસ્તે અમોએ પૂ. શ્રીને આધ્યાત્મિક પ્રશ્નો પૂછ્યા અને તેઓ જરાપણ કંટાળો બતાવ્યા વગર ઉત્તરો આપતા રહ્યા. પૂ. માતાજી પણ વચ્ચે વચ્ચે સૂર પૂરાવતા. કેર્નવોલ શ્રી નંદુ-ભાઈ પટેલને ત્યાં પહોંચ્યા ત્યાં તેમણે ઘણો સારો આદર સત્કાર કર્યો. સાંજે પૂ. શ્રીએ એક પંજાબી ભાઈ કે જે ડોક્ટર હતા તેમને ત્યાં હિંદીમાં પ્રવચન કર્યું જેમાં તેમણે શુરુ-નાનકની વાતો કરી. અંતમાં લાડુનો પ્રસાદ ભરેલો આપ્યો ત્રાસ-તેમની પાસે મૂકવામાં આવ્યો. આરતી બાદ સૌ ભાઈ-બેનોને પૂ. શ્રીએ પોતાના હાથે એક એક લાડુ પ્રસાદનો આપેલો. પ્રવચનની મધ્યમાં મોટીયલથી બે ચાર ભાઈઓને રાત્રે મોડું થવાથી ઊઠીને ચાલવા લાગ્યા; તો પૂ. શ્રી એ

સહેજવાર પ્રવચન બંધ કરી તે ભાઈઓ સાથે થોડી વાત કરી. મોટીયલ ત્યાંથી ૧૦૦ માર્શલ દૂર હોવાથી અને પૂ. શ્રીને તેની જાણ હોવાથી સમય કાઢીને આવનાર ભાઈઓ સાથે થોડી વાતચીત કરી. આવા તે વ્યવહાર હતા. પ્રવચન બાદ પૂ. શ્રીએ બેઠેલા ભાઈઓને પ્રશ્નો પૂછવાની અનુમતિ આપી જેથી ઘણા બધા ભાઈ-બહેનોએ તેમના પગ પાસે બેસીને પ્રશ્નો પૂછ્યા. પૂ. શ્રીએ તેઓનું ઉત્તમ રીતે સમાધાન કર્યું.

બીજે દિવસે પૂ. શ્રીને લઈને ઓટાવા જતા હતા. મોટર કેર્નવોલવાળા નંદુભાઈ ચલાવતા હતા. લગભગ ૬૦-૭૦ માર્શલની હાઈવે ઉપર મુસાફરી હતી. નંદુભાઈ સ્પીડ લીમીટ કરતાં ઘણી વધારે ઝડપથી મોટર ચલાવતા હતા. અમો બંને ભાઈઓએ કહ્યું કે 'નંદુ, ગાડી સ્પીડ લીમીટમાં જ રાખજે રસ્તામાં પોલીસ ચેકીંગ વધારે છે તો નંદુ કહે કે પોલિસ પકડશે અને ટિકિટ આપશે તો મહાત્માજી ઘણાય પૈસા ભરશે-આપણે તો ટિકિટ મહાત્માજીને જ આપી દઈશું.-અમોને લાગ્યું કે નંદુએ પહેલા પરિચયે મહાત્માજીને ગમ્મતમાં પણ જરા વધારે પડતું કહ્યું છે પરંતુ અમો આનંદવાર્તા કરતા હાઈસ્પીડે જ આગળ જતા હતા ત્યાંજ પોલીસે ગાડી રોકાવી. પાછું નંદુએ હસીને મહાત્માજીને કહ્યું કે મહાત્માજી પોલીસ આવે છે ને ટિકિટ આપશે તે તમે પૈસા ભરી દેજો. એટલામાં તો પોલીસ આવી ગઈ અને નંદુને કહ્યું કે તમારી મોટરની પાછળની લાઈટ ચાલુ નથી તો ૨૪ કલાકમાં રીપેર કરાવી દેશો. પોલીસના ગયા પછી પૂ. શ્રીએ કહ્યું કે તેની જીભ ઉપર સરસ્વતી બેઠી હતી જેથી ઓવરસ્પીડને બદલે લાઈટનું બોલાઈ ગયું. ઓટાવા પહોંચી અમોએ જોયું તો મોટરની પાછળની બંનેય

લાઈટો ચાલુ જ હતી.

ઓટાવામાં પાર્લામેન્ટ બિલ્ડિંગ જોવા ગયા. ત્યાં બધું ગાઈડે બતાવ્યું. ત્યાં “Office of Opposition Leader” એવી સાઇન આવી કે જે વિરોધ પક્ષના નેતાની ઓફિસ હતી. ત્યાં પૂ. શ્રીએ ટકોર કરતાં કહ્યું કે “શબ્દનો જે મહિમા ગાયો છે તેમાં વિરોધ પક્ષના નેતાને એ ઓર્ડર જોઈને સતત એવું લાગ્યા જ કરે કે હું વિરોધ પક્ષનો છું તેને બદલે તેમણે Opposition ને બદલે Non Ruling Party જેવું નામ રાખવું જોઈએ. જેથી બંને પક્ષો વચ્ચે સંવાદિતા રહે” ગમે ત્યાં પણ પૂ. શ્રીની સૂક્ષ્મ દૃષ્ટિમાંથી કશુંજ છટકી શકતું નહીં અને તે, તે તે પ્રસંગે તેની મીઠી ટકોર પણ કરતા.

ત્યાર બાદ અમે મોંટ્રીયલ પહોંચ્યા, ત્યાં યજમાન શ્રી જયંતિભાઈ પટેલ હતા. તેમનું ઘર શોધતાં અમે રસ્તો ભૂલો પડી ગયેલા. લગભગ ૧૫-૨૦ મીનીટ પછી ખરો રસ્તો જણ્યો. ત્યાં રાત્રે પ્રવચન હતું. શ્રી જયંતિભાઈએ પોતાના મિત્રોને આમંત્રણ આપેલું હતું. પ્રવચન પહેલાં અમે સાંજના વાળુ કરવા બેઠા. પૂ. શ્રી અને પૂ. માતાજી સાથે સાથે બેઠાં હતાં. તેમની બાજુમાં થોડેક દૂર નંદુભાઈ બેઠા હતા. જયંતિભાઈનાં ગૃહલક્ષ્મી બિર્મિલાબેને મહેદાર રસોઈ બનાવી હતી, તેમાં લાડુની વાનગી હતી. પૂ. શ્રીની અનિચ્છા છતાં બિર્મિલાબેને એક લાડવો તેમની થાળીમાં મૂકી બીજાને પીરસવા બંધ છે ત્યાં નંદુભાઈએ પોતાનો હાથ લંબાવી- “મહાત્માજી ના પાડે છે તો હું લઈ લઉં કરીને મહાત્માજીની થાળીમાં પીરસેલો લાડુ લઈ પોતાની થાળીમાં, મૂકી દીધો! આમ તો નંદુભાઈ તેમના અતિશય વિનોદી સ્વભાવ માટે પ્રખ્યાત છે પણ આ વિચિત્ર વર્તન! પૂ. શ્રી જેવા અજાણ્યા

સંત સાથે કર્યું તેથી અમે બધા સ્તબ્ધ થઈ ગયા. અને કાપે તો લોહી ના નીકળે એવા થઈ ગયા. પણ પૂ. શ્રી જાણે કંઈ જ બન્યું નથી એમ માની નિરાંતે જમતા જ રહ્યા. કોઈ પણ ઘટનાને સહજ રીતે સ્વીકારી લેવાનો કેવો ઉમદા પૂ. શ્રીનો સ્વભાવ! બીજા કોઈ સાધુ મહાત્મા હોત તો આવા વર્તન અંગે તેમનો કેવો પ્રત્યાઘાત હોત તે કોણ કહી શકે?

મોંટ્રીયલમાં સેન્ટ જોસેફ નામનું એક પ્રખ્યાત ચર્ચ મોન્ટ રોયલ (પર્વતનું ફ્રેંચમાં નામ છે જેના ઉપરથી શહેરનું નામ મોંટ્રીયલ પડ્યું છે) ત્યાં ગયા (ત્યાં ઇસુખ્રીસ્તના કોસને જોઈને પૂ. શ્રીએ કહ્યું કે જુઓ, આ લોકો બતાવવા માગે છે કે અમારા બાપ-દાદાઓએ ઇસુને વધસ્તંભ પર ચડાવ્યા હતા-જાણે પરાક્રમ કર્યું હોય તેમ). ચર્ચમાં મોટે ભાગે વૃદ્ધો હતા તેથી તેમણે કહ્યું—ચર્ચ જાણે વૃદ્ધો માટે જ હોય તેમ લાગે છે. યુવાનોએ સંસારમાં રચાપચ્યા રહેવાનું. થોડીવાર સાંસારિક કામ પડતું મૂકીને અહીં આવવું જોઈએ. એ એમના લલા માટે છે. પરંતુ કોણ સમજાવે? ત્યાર બાદ અમે મોંટ્રીયલથી ૩૫૦ માઈલ મુસાફરી કરી ટોરોન્ટો પાછા આવ્યા. ફરીથી મુસાફરીમાં અમારી આખા રસ્તે પ્રશ્નોત્તરી ચાલુ રહી. ફક્ત પૂ. શ્રી અને પૂ. માતાજી સાથે જ આમ અમેને અણધાર્યો સાથે ફરવાનો દૈવયોગ પ્રાપ્ત થયો જેનાથી અમારી ઘણી બધી શંકાઓના ઉકેલ થઈ ગયા. આટલા પરિચયમાં તો અમે ખૂબ જ નિકટ આવી ગયા પૂ. શ્રી તેમના દરેક પ્રવચનના પ્રારંભમાં હંમેશા મારી પાસે માગણી કરીને ૨-૩ લજન ગવડાવે, પછી જ પોતાનું પ્રવચન ચાલુ કરતા. અજિતભાઈ તમે બહુ ભાવવાહી લજનો ગાઓ છો તેમ તે કહેતા. પૂ. શ્રી પ્રવચન ગમે તે વિષય ઉપર બહુ જ

અસરકારક રીતે કરી શકતા હતા. પૂ. શ્રીના પ્રવચનો અવાર-
નવાર ખીજા ભાવિક ભક્તોને ત્યાં પહોંચી જતાં હતાં.

અમારે ત્યાં પહોંચી પૂ. શ્રીએ ૭૮ ની અને ૮૨ ની મુલાકાત
સમયે બપોલે વાર પ્રવચનો કર્યાં હતાં. મારા ધર્મપત્ની
મનોરમા ગુરુવારમાં ખૂબ માને દર ગુરુવાર એકટાણું અથવા
આખો ઉપવાસ નાનપણથી જ કરે અને બ્ર. પ. પૂ. અવધૂત
મહારાજને ખૂબ માને. તેમની ઇચ્છા એવી કે પૂ. શ્રી ગુરુવારે
આવે તો સારું અને બનેલું પહોંચી તેમજ. એક વખત પ્રવચન
આરતી બધું પતી ગયા પછી અમે બધા પૂ. શ્રી અને પૂ.
મા જોડે જ્ઞાનગમ્મત કરતા હતા અને પૂ. અવધૂત મહારાજ-
શ્રીની વાત નીકળી એટલે પૂ. માએ પૂ. અવધૂત મહારાજશ્રીની
પોતે બનાવેલી આરતી ગાવા માંડી. પોતે મોટા અવાજે પહોં
ધીમે ધીમે ગાતાં હતા. તો પૂ. શ્રીએ રમુજ કરી કે આમને
આમ ગાડી પાટા પર ચાલશે તો સ્ટેશને ક્યારે પહોંચશે ?
એમ કરી પોતે પહોં આરતી ઝપાટાબંધ ગાવા લાગ્યા અને
એવા રંગમાં આવી ગયા કે ના પૂછો વાત. પોતે કહે કે
(હાથનો ઇશારો કરી)-અહીં બાપણ હોય તો તે પહોં ડોલવા
માંડી પડે. પૂ. માએ પાછળથી કહેલું કે પૂ. શ્રીની આરતી
વખતની મસ્તી જો આરતી થોડી વધારે ગવાઈ હોય તો
કંઈક નવાજૂની થઈ જત. આ દિવસે પૂ. શ્રીએ સમયમર્યાદા
કરતાંય દોઢેક કલાક વધારે લીધા હતા.

પૂ. શ્રીના પ્રવચનમાં બધા મંત્રમુગ્ધ બની જતા. દોઢ
કલાકનો સમય ક્યાં જતો રહ્યો કોઈને ખબર પહોં ના પડી.
તેમના પ્રવચનમાં ભાષા અને વિષય ઉપર તેમની પૂરી પકડ
રહેતી. પ્રવચનની શરૂઆત પ્રલોકથી કરતા અને અંત મોટે-
ભાગે ભજનથી કરતા. પ્રવચન દરમિયાન વચ્ચે વચ્ચે જુદા
જુદા પ્રલોકો, સ્વરચિત ભજનો, હળવી રમુજો, અંગોના

જુદા જુદા હાવભાવો વગેરે વિવિધતા રહેતી. ભાષામાં ક્યાંય
ખટકો અથવા શબ્દ શોધવા અટકવું પડે અથવા વિષયોત્તર
થયું હોય એવું ક્યારેય બનતું નહીં. પૂ. શ્રી મોટેભાગે
જોને ઘેર પ્રવચન હોય તે જો દેવ-દેવી સંત-ગુરુને માનતા
હોય તેના બે ચાર પ્રસંગો હંમેશાં પ્રવચનમાં વણી લેતા.
અમારા ઘરે પ્રવચન દરમિયાન મંજુસર નિવાસી બ્ર. પ. પૂ.
મુકુટરામજી મહારાજ અને બ્ર. પ. પૂ. ગિરનાશંકરજી મહારાજ
વિષે અમોને પહોં ખબર ન હતી તેવા પ્રસંગો પૂ. શ્રીએ
કહ્યા હતા. આમ તેમનો દરેક ધર્મ, સંત મહાત્માઓ ઉપર
ખૂબ જ પ્રેમ અને સદ્ભાવ રહેતો. પૂ. શ્રીને અમારા ઘરના
પૂજના ઓરડામાં લઈ ગયા તો અંદર દાખલ થતાં જ
બોલ્યા, “અહીં પવિત્ર પરમાણુઓ છે.” વળી ત્યાં જો
મંજુસરના જુદા જુદા ફોટાઓ હતા તે પૂ. માને બતાવતા
કહેવા લાગ્યા કે “આ બધા સ્વરૂપો, આ બધા દિવ્ય
પરિવાર છે.” અમારી પાસે એક જ્ઞાનેશ્વરી ગીતા છે જોને
વાંચતાં ઘણીવાર વચ્ચેથી કંકુની ટશરો ફૂટે છે; અને હંજુ
પહોં એ પુસ્તકમાં પાનાં લાલ રંગના છે તેની વાત કરતાં
તેઓએ કહેલું “આ પુસ્તક-ગીતાજી નિત્ય નિયમિત વાંચજો.”

પૂ. શ્રી જ્યારે પ્રવચન કરે ત્યારે કયા વિષય ઉપર
બોલવું તે તેમની મરજી પ્રમાણે બનતું. મોટે ભાગે ગીતા
કે જો કોઈ વિષય હોય તેના ઉપર જ પ્રવચન ચાલે. પહોં
એક દિવસ મને ભજન ગાવાની આજ્ઞા થતાં બે ત્રણ ભજન
ગાયાં. એમાં છેલ્લું ભજન “સંતોની સાધનાને બોલે કોઈ
વિરલા” વાળું ભજન ગાયું અને પૂ. શ્રીએ આખું પ્રવચન
દોઢ કલાકનું આ ભજન ઉપર જ કર્યું. પૂ. શ્રી કહેતા કે
“મને પ્રભુ બોલાવે છે. હું બોલતો નથી” તે આવા
દાખલા પરથી પ્રતીત થાય છે.

પ્રવચન પછી ભકતો તેમની પાસે બેસી પ્રશ્નો પૂછતા. બધા પ્રશ્નો આધ્યાત્મિક જ પૂછતા. એક વખત મારે વ્યાવહારિક પ્રશ્ન પૂછવાનો પ્રસંગ આવ્યો. તો મેં તેમને વિનંતિ કરી કે મારો પ્રશ્ન આધ્યાત્મિક નથી તો આજ્ઞા આપો તો પૂછું : પછી પોતે બોલેલા કે “ પીરસનાર થાળીમાં ગમે તેટલી વાનગી મૂકે તેમાંથી શું ખાવું તે નક્કી જમનારે કરવાનું હોય છે. ” બાદમાં મેં બે ત્રણ પ્રશ્નો પૂછ્યા. તેના મને તેમણે સંતોષ થાય તે રીતે ઉત્તરો આપેલાં.

એકવાર નાયત્રા જતાં રસ્તામાં વિશાળ સરોવર આવતું હતું. ત્યાં પૂ. શ્રીએ ગાડી રોકાવી, બહાર નીકળી બે ચાર મિનિટ કુદરતી સૌંદર્ય માણ્યું અને બોલ્યા કે ગંગાજીની યાદ અપાવે તેવો આ વિસ્તાર છે.

એક દિવસ પૂ. શ્રીને એક મંદિરમાં (હરેકૃષ્ણ, ટોરેટો) લઈ ગયા. આ મંદિર પહેલાં ચર્ચ હતું તે ખરીદીને થોડો ફેરફાર કરીને મંદિર બનાવ્યું છે. તો પૂ. શ્રીએ કહ્યું, “અહીં જાણે પ્રેતોનો વાસ હોય તેવું લાગે છે. ” સંભવતઃ ચર્ચ વખતે રહેલા પાદરીઓ ચર્ચ પ્રત્યેની આસક્તિને લીધે મૃત્યુ પછી પ્રેત થયા હોય.

પૂ. શ્રી ભારતમાં ઘણે ઠેકાણે યાત્રા કરી આવેલા જેથી જુદા જુદા સ્થાનોનું શું મહાત્મ્ય છે અથવા તો કેટલેક સ્થળે ધર્માચાર્યો કેવું વિલાસી જીવન જીવે છે તેની પણ અમોને મુસાફરી દરમ્યાન વાતો જણાવેલી.

બીજા એક પ્રસંગમાં બે-ચાર વ્યક્તિઓનો એવો વિચાર હતો કે તેમને વૃંદાવન (અમેરિકામાં) હરેકૃષ્ણ મંદિર જોવા લઈ જવા અને પૂ. શ્રીનો વિચાર મોંટ્રીયલ બાજુ પ્રવચન કરવા જવાનો હતો. આ મંદિર પર્વત ઉપર સુંદર રમણીય સ્થાનમાં આવેલું છે અને તેની બાંધણી અને શિલ્પસ્થાપત્ય માટે મશહૂર છે. પણ પૂ. શ્રીનો આગ્રહ હતો કે હું ફરવા

નથી આવ્યો. મારા પ્રવચનોથી વધારે લોકોને લાભ મળે તે જ મારો હેતુ છે. બીજા લાઈઓએ તેમ છતાંય પોતાનો આગ્રહ જાળવી રાખતા. પૂ. શ્રીએ શ્રી અશોકભાઈને મધ્યસ્થી બનાવ્યા અને તે કહે તેમ કરવું એમ નક્કી કર્યું. તેમણે પૂ. મહાત્માજી કહે તેમ જ કરવું તેમ જણાવ્યું. જેથી હરેકૃષ્ણનો વિચાર પડતો મૂકાયેલો. અને મોંટ્રીયલ ગયેલા. આમ પૂ. શ્રીને કોઈ સ્થાનો કેવળ જોવા ખાતર જોવા જવાની ઇચ્છા ન હતી.

પૂ. શ્રી કે પૂ. માતાજી કે પૂ. મા કોઈ ભેટ સ્વીકારતાં ન હતાં પૂ. શ્રી હંમેશાં જાણી-અજાણી વ્યક્તિ સાથે પણ શાંતિથી અને પ્રેમથી વાર્તાલાપ કરતા. ખાસ કરીને પ્રવચનમાં પ્રલોકો બોલતા હોય ત્યારે આંખો અર્ધબંધાયેલી (પૂ. શ્રી રામકૃષ્ણદેવ જેવી) રહેતી. પોતે કહેતા કે ઈશ્વરની કૃપા વિના સંત મળતા નથી, મળે તો ઓળખાતા નથી અને ઓળખાય તો લાભ લેવાતો નથી.

અમોને સર્વેને ખૂબ સંતોષ છે કે પૂ. શ્રી સાક્ષાત્ નારાયણ સદેહે અમને મળ્યા. પૂ. શ્રી જ્યારે છેલ્લી વાર વિદાય થયા ત્યારે એરપોર્ટ પર મેં છેલ્લો પ્રશ્ન પૂછ્યો કે મહાત્માજી અહીં ઘણા બધા સંતો-મહાત્માઓ આવી ગયા, તમારા પ્રત્યે અમોને આટલું બધું ખેંચાણ કેમ થયું? તેમણે એક જ વાક્યમાં જવાબ આપ્યો, “ પૂર્વજન્મના સંસ્કારો. ” પૂ. શ્રી આજ દિન સુધી લાવિમાં બનનારા પ્રસંગોની સ્વપ્નમાં આવી સંકેત કરી જાય છે અને મુશ્કેલીમાં હિંમત આપી જાય છે. પ. પૂ. મા પણ આવા જ સાક્ષાત્કારી સ્ત્રીસત છે તેમના પણ અનહદ પ્રેમના અમો ભાગીદાર થયા છીએ. પરમકૃપાળુ પરમાત્મા આવા સંતોને પૃથ્વી પર પ્રકટાવી ભકતોને સહાય કરે તેવી પ્રાર્થના સાથે વિરમું છું.

‘મને દર્શન આપીને દુઃખ કાપજો’

ગીતાબેન ડાહ્યાભાઈ-ટોરોન્ટો-કેનેડા

શ્રી યોગેશ્વર પ્રભુનાં “પ્રકાશનાં પંથે” પુસ્તક વાંચતાં જીવન ધન્ય બન્યું અને એમની પ્રેરણાથી સાક્ષાત્ જગદંબા સ્વરૂપમાં પરમ પૂ. મા સર્વેશ્વરી મળ્યાં; એમના દર્શનથી અમારું જીવન ધન્ય અને વધુ લક્ષિતમય બન્યું. પૂ. મા હંમેશાં અમારી સાથે છે તેનો સતત અનુભવ થાય છે, તેમનાં લજનો સાંભળી મન અને અંતરને અનેરી શાંતિ મળે છે. જ્યારે જ્યારે માને અંતરથી પોકારું છું ત્યારે હંમેશાં મને દર્શન આપી મુશ્કેલીમાંથી માર્ગ મળી રહે છે.

ઈ. સ. ૧૯૮૭નું વર્ષ પૂરું થઈ રહ્યું હતું અને સાથે અમારી મુશ્કેલી વધી રહી હતી. અમારી બંનેની કંપની બંધ થઈ રહી હતી. શું થશે એ સમજાતું ન હતું-જાણે દુઃખનાં વાદળો ઘેરાઈ રહ્યાં હતાં, કશો રસ્તો દેખાતો ન હતો. પ્રભુ પ્રત્યે શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસ હતો છતાં કંઈક નિરાશા લાગતી અને અનાયાસે મન પોકારી ઊઠતું. હરિ તમે હજવો કરો મારો ભાર,” માનું આ લજન ગાતાં મનને શાંતિ મળતી. પૂ. માની કૃપાથી મને તો જોબ મળી ગઈ પરંતુ મારા પતિને જોબ માટે સતત પ્રયત્ન કરવા છતાં કોઈ જગ્યાએ એક આશાનું કિરણ જણાતું ન હતું, કદાચ અમારી લક્ષિતમાં કંઈ ખામી રહી ગઈ કે શું? એવું સતત ભાસતું. આમ છતાં અમારી પ્રભુ પ્રત્યેની લક્ષિત કે શ્રદ્ધા ઓછી થઈ નહીં. આ રીતે પ્રભુમાં મન વધુ એકાગ્ર થયું. અમને થતું કે એમની ઇચ્છા હશે ત્યારે જ મળશે. એમને અમારો ભાર સોંપી દીધો.

૧૯૮૮ના જૂનમાં પૂ. મા કેનેડા અને અમેરિકા આવે છે તે જાણી અનેરા આનંદનો અનુભવ થયો અને એ દિવસ પણ આવી ગયો. પૂ. મા અમેરિકા આવી ગયાં, ઘણા ભકતો તેમનાં દર્શન માટે ન્યૂયોર્ક ગયા. અમારી તીવ્ર ઇચ્છા હોવા છતાં પૂ. માના દર્શન માટે અનિવાર્ય સંજોગોને કારણે જઈ શકાયું નહીં. છતાં પૂ. માની સાથે ફોન ઉપર વાત કરતાં પૂ. માને મળ્યાનો આનંદ થયો. પૂ. માના દર્શન માટે મન વધુને વધુ અધીરું બન્યું. અને માની કૃપા જુઓ! શ્રી રાજુભાઈના આગ્રહથી પૂ. માએ ટોરોન્ટો આવવાનું સ્વીકાર્યું. તેમનાં દર્શન કરી અમારું જીવન ધન્ય બન્યું. પૂ. મા રવિવારે ફરી ન્યૂયોર્ક જાય છે. સોમવારના સૂર્યનારાયણ-દર્શન સાથે પૂજાપાઠના નિત્યક્રમ બાદ ફોનની ઘંટડી રણકે છે. કંઈ આશા ન હોવા છતાં બીજે છેડેથી જોબ માટે એપોઈન્ટમેન્ટ મળે છે. છેલ્લા દસ માસથી જે નોકરી માટે ફાંફાં મારતાં હતાં, તે પૂ. માના દર્શન પછી બીજે જ દિવસે વિના પ્રયાસે મળી ગઈ. કેવી પૂ. માની કૃપા! ખરેખર તે દિવસે અમને સમજાયું કે પૂ. શ્રીએ લખેલ લજનની પંક્તિ કેટલી બધી યથાર્થ છે!

મને દર્શન તમારું આપજો

મને દર્શન આપીને દુઃખ કાપજો.

એક અલૌકિક અનુભવ

દીપકભાઈ ઘોડીવાલા (કેનેડા)

[કેનેડાના શ્રી દીપકભાઈ ઘોડીવાલા પ. પૂ. શ્રી યોગેશ્વરજીના સરલ, ભાવુક ને ભાવનાશીલ શ્રદ્ધાળુ અનુયાયી છે. તેઓ ઉદાર અને સત્કર્મપરાયણ સ્વભાવના પણ છે.

બીજાઓને ન સમજાય તેવા કેટલાક આધ્યાત્મિક અનુભવો એમને થતા રહે છે.

અધ્યાત્મ માસિકના ઓગસ્ટ, '૮૮ ના અંકના ખર્ચનો અડધો હિસ્સો તેઓએ સ્વેચ્છાએ આપ્યો છે, તે બદલ તેમને અભિનંદન. —તંત્રી]

પોતાના ઘરમાં રાખવામાં આવતાં ફોટાઓમાં પણ અનેરી શક્તિ હોય છે. જે પ્રભુના ફોટા ઉપર મન કેન્દ્રિત કરશે તો વિચારોમાં સ્થિરતા આવશે અને આંતરિક જગતમાં એવાં સ્પંદનો પેદા કરશે કે જેથી આપણાં વણઉકલ્યા પ્રશ્નો ઉકલી જશે ને અનેરી શાંતિ મળશે. આથી જ હિંદુ ધર્મમાં મૂર્તિને અને પ્રભુના ફોટાને મહત્વનું સ્થાન આપવામાં આવ્યું છે. આ વાતને અનુમોદન આપતી સત્યઘટના અહીં રજૂ કરું છું.

૧૯૮૭ની વસંતઋતુ હતી. સાંજ પડી હતી. હું અને મારાં પત્ની પોતપોતાના કામમાં ગુંથાયેલાં હતાં. પ્રભુ કૃપાથી મારું રહેવાનું મકાન મોટું છે. આગળ પુરતા હવાઉંઘસ છે. પરંતુ મારા દીવાનખાનામાં સૂર્યનું સીધું એકપણ કિરણ આવવાની શક્યતા નથી. મારાં પત્નીએ આગલે દિવસે એક વાત કરી હતી, જે મને બરાબર સમજ પડી ન હતી. એટલે હશે એમ કરી વાત ટાળી દીધી હતી.

પરંતુ તે સાંજે હું આગળના ભાગમાં બેઠો હતો અને મારા પત્નીએ મને બૂમ પાડી કે, “અહીં આવો કંઈ બતાવું.” હું દીવાનખાના તરફ જતો હતો ને મારી નજર એકદમ વિષ્ણુ ભગવાનના ફોટા ઉપર પડી. મારી પત્ની પણ એ જ બતાવવા માંગતા હતા. અમો બંને હાથ બેડી બિલા રહી ગયાં. એ એક દિવ્ય પુંજ પ થી ૬ ઇંચ ડાયમીટરમાં ગોળ હતો, જે વિષ્ણુ ભગવાન ઉપર સ્થિર થયો હતો. છતાં ધીમે ધીમે ખસતો હતો. પછી તે લક્ષ્મીમાતા ઉપર આવ્યો. ફોટો વિષ્ણુ લક્ષ્મીનો હતો. છતાં દિવ્યપુંજે ફોટાના બે ભાગ પાડી દીધા. જે અમે જોઈ શકતાં હતાં. ત્યારપછી દિવ્યપુંજ ખસીને થોડે દૂર જલારામ બાપાનો ફોટો હતો તેની ઉપર ગયો. ત્યાંથી સત્યસાંધબાબાનો ફોટો ઘણે દૂર હતો ત્યાં ગયો અને ફરી એ દિવ્યપુંજ ધીમે ધીમે ખસીને વિષ્ણુ લક્ષ્મીજીના ફોટા ઉપર સ્થિર રહ્યો. આ બધું નજરો-નજર સ્તબ્ધ થઈને અમે જોતાં હતાં. પછી ધીમે ધીમે એ દિવ્ય પુંજ દરેક ફોટાઓ ઉપરથી પસાર થઈ ક્ષણમાં ઝાંખો થઈ અલોપ થઈ ગયો. મને ખૂબ નવાઈ લાગી. મારા પત્ની-એ ગઈકાલે આજ પ્રમાણે જોયું હતું, એવું એમનું કહેવું હતું. એ દિવ્યશક્તિને મારા કેટિ કેટિ પ્રભામ હો અને ફરી પાછા દર્શન આપવાની કૃપા કરે એ ઇચ્છા કરું છું.

પ્રભુના થઈને જીવવાનો આનંદ

આ ક્ષણભંજુર જીવનને શાશ્વત ‘ચાવત્ ચંદ્ર દિવાકરૌ’ સમજી માનવ ગિર્યા અભિમાનમાં પ્રભુને ભૂલીને પશુ જેવું વિવેકહીન જીવન બનાવી દે છે. પણ જો પ્રભુ કૃપા મેળવવા અહંનો ગર્વહો ઉતારી પ્રભુ શરણમાં જીવનને મૂકી દે તો પ્રભુ એનો બધો બોલો વહે છે જ. એક નદીમાં પડેલું ફૂલ જેમ પાણીના નાનાં મોટાં મોજાઓની વચ્ચે પણ સહજ રીતે

ઉપર જ તરતું રહે છે, તેમ પ્રભુ આ જીવનને સંસારરુપી નદીમાંથી તારે છે, અને અંતે પ્રભુના પ્રેમના પીયૂષ પાય છે જ. પ્રભુના થઇને જીવવામાં જે મજા આવે છે તે પોતાના થઇને જીવવામાં આવતી નથી. કેાઇક વખત પ્રભુ જ એમાં થોડાક કંટકો નાખી અને વચ્ચે વચ્ચે ફૂલો મૂકી એની શ્રદ્ધાને દંઢ કરે છે; એમ કરી એ બતાવવા માંગે છે કે જે તારા જીવનમાં કેાણુ તને મદદ કરી રહ્યું છે? મુશ્કેલીઓમાં પણ કેાણુ સાથ ધરી રહ્યું છે!-તું એકવાર મારું શરણુ સ્વીકારી તો જો! ને એનો આનંદ માણી તો જો! મહામૂર્ખ!

પ્રેમ આહે તેનો મુકાબલો કરી શકે છે એની શ્રદ્ધા એની આશા, એની સહનશીલતાને કેાઈ સીમા નથી.

IS: 10001

ઓ. ૨૫૬૬૮
ફે. ૮૭૨૨૨
૮૭૬૨૪
ધ. ૪૬૪૭૧

એતીની સિંચાઈ માટે વિશ્વવસનીય એન્જીન
“સત્યવાન” તથા “અંદન”

૬, ૮ તથા ૧૦ હો. પા.

-: બનાવનાર :-

કનેરીયા એન્જીનીયરીંગ વર્ક્સ

ટેબર રોડ, રાજકોટ-૩૬૦ ૦૦૨

પ્રાર્થના સંભળાય છે

રાજુ શાહ

પ. પૂ. મા શ્રી સર્વેશ્વરીની અમેરિકા આવવાની તારીખ નક્કી થયાની ખબર પડી ત્યારથી અમારા અંતરમાં એક ઇચ્છા જાગી. અમારે ઘેર મે મહિનાની ૨૬ મી તારીખે, અમારા ટોરોન્ટો ધ્યાનકેન્દ્રનો નિયમિત સત્સંગ હતો. મનમાં ઇચ્છા જાગી કે જો પૂ. મા અમારા ઘેર સત્સંગમાં પધારી હાજરી આપે તો અમારા જીવનનો એક અનેરો હલાવો માણવાનું સફલાગ્ય સાંપડે.

અમે તા. ૨૦ મી મે ના રોજ અમેરિકા પૂ. માને મળવા જવાનું નક્કી કર્યું અને અમારી મોટરમાં અમે અમેરિકા જવા રવાના થયા.

તેજ દિવસે સાંજે પૂ. માને મળવાનું અને સત્સંગમાં હાજરી આપવાનું સૌભાગ્ય સાંપડ્યું. પૂ. માએ મને ત્યાં હાજર જોઈ એક ભજન ગાવાનો અનુરોધ કર્યો અને કહ્યું કે રાજુભાઈ “મન લાગે મેરો ચાર ફીરીમે” ભજન ગાઈ સંભળાવે. પૂ. માની આજ્ઞાને માન આપીને મેં ભજન ગાયું. સુતરીઆ ભાઈએ દોહા ગાઈ સંભળાવ્યા. પૂ. મા લાંબી મુસાફરીને કારણે તથા હવાપાણી અને સમયના ફેરફારને લીધે ખૂબ થાકી ગયાં હતાં તેથી ભક્તોને દર્શન આપી, ટૂંક સમયમાં જ સત્સંગ પૂરો કર્યો અને પોતાના ખંડમાં આરામ કરવા વિદાય લીધી.

બીજે દિવસે બપોરે ૧૨ વાગે ફરીથી પૂ. માનો સત્સંગ ગોઠવ્યો હતો. અમે ફરીથી પૂ. માના દર્શન કરવા તથા

સત્સંગમાં હાજરી આપવા શ્રી વિનોદભાઈને ઘેર ગયા. તે પહેલાં શ્રી વિનોદભાઈ તથા પૂ. નારણકાકાને અમારી ઇચ્છાની જાણ કરી હતી કે અમારે ઘેર તા. ૨૬ મી મેના રોજ સાંજે સત્સંગમાં પૂ. મા હાજરી આપે. પૂ. મા તો અંતર્યામી છે એટલે તેમણે પણ અમારા મનની ઇચ્છા જાણી લીધી હતી તેથી તેમણે જ કહ્યું કે જેવી ગુરુદેવની ઇચ્છા. આવતી કાલે જણાવીશું.

બપોરે પૂ. માએ મને તેમના રૂમમાં બોલાવ્યો અને કહ્યું કે “રાજીભાઈ શા માટે એક દિવસ માટે આટલા બધા ખર્ચામાં ઉતરો છો?” ત્યારે મારાથી રુદન ભરેલા અવાજે બોલાઈ ગયું “મા, કયો છોકરો પોતાની માને માટે પૈસાની ચિંતા કરે? આજે અમારી જનેતર મા તો હાજર નથી પણ આપ અમારી ‘મા’ જ છો અને જો આપ મને ના પાડશો તો મને માની મમતા અને વાતસલ્યની જાણ કેવી રીતે થશે?” અને મારાથી ધૂસકે ધૂસકે રડી પડાયું. ત્યારે પૂ. માએ કહ્યું કે આવતી કાલે ગુરુદેવની ઇચ્છા પ્રમાણે તમને જવાબ આપીશું.

ત્યાંથી છૂટા પડ્યા ત્યારથી આખી રાત અને બીજે દિવસે સવારે પણ મનમાં એક જ ઝંખના કે પૂ. મા હા પાડે તો સારું. ગુરુદેવ પ્રત્યેની શ્રદ્ધા અને મા-પ્રભુની ભક્તિના આધારે મનમાં દૃઢ વિશ્વાસ હતો કે પૂ. મા જરૂરથી ટોરોન્ટો પધારશે.

બીજે દિવસે બપોરે ફરીથી સત્સંગ થયો. તેમાં પૂ. માએ ટોરોન્ટો આવવાની હા પાડી અને કહ્યું કે ગુરુદેવની આજ્ઞા મળી છે અને અમે ટોરોન્ટો આવવાનાં છીએ. બધા

ભકતોએ પૂ. ગુરુદેવની જય બોલાવી અને ખૂબ જ આનંદ ઉત્સાહથી ટોરોન્ટો જવા પૂ. માની પાસેથી વિદાય લીધી.

પૂ. માએ પોતાની નાદુરસ્ત તબિયત, ખૂબ જ થાક, પરિશ્રમ હોવા છતાં પણ મારા જેવા એક ખૂબ જ નાના બાળકની માગણી સ્વીકારી અને અમારી ઇચ્છા પૂર્ણ કરી તે તો અમારું અહોભાગ્ય જ કહેવાયને !

૫. પૂ. મહાત્માશ્રી યોગેશ્વરજી કહેતા કે પ્રભુના દરબારે પાડેલો કેઈપણ પોકાર કદી નિષ્ફળ જતો નથી. એની મને પ્રતીતિ થઈ. મારી પ્રાર્થના સંભળાઈ. એના આનંદ સાથે અમે કેનેડા તરફ અમારું પ્રયાણ આરંભ્યું.

● અભિનંદનીય ●

લેસ એન્જેલેસના શ્રી રમણભાઈ ડાહ્યાભાઈ ભકતે પોતાના એક સ્નેહી ઉપરાંત બીજી ત્રણ સાર્વજનિક સંસ્થાઓને અધ્યાત્મના ભારતમાં આજીવન સભ્યો તરીકે નોંધવા પૈસા આપ્યા છે, તેમની તે સફલાવના બદલ અભિનંદન.

‘એને પૂ. શ્રીની કૃપા પ્રસાદી માનો’

હર્ષદ તલાટી-કેનેડા

૧૩ મી નવેમ્બર ૧૯૮૬ પૂ. શ્રી ‘મા’ નો જન્મ દિવસ મારે ઘરે ઉજવવાનું નક્કી કર્યું હતું, જેની છેલ્લા કેટલાય સમયથી અમે રાહ જોઈ રહેલા. દિવસો નજીક આવતા જાય તેમ આનંદ વધતો જાય તે સ્વાભાવિક છે. બે ત્રણ દિવસ બાકી રહ્યા હશે ત્યાંજ મારા ઘરની અંદર મારા પત્નીની તબિયત રેડીયેશન વગેરે લેવાથી બગડી ગઈ; એટલે જે પ્રસંગની રાહ જોઈને બેઠા હતા તેમાં આ અણધારી મુશ્કેલીથી નિરાશ થતાં તેનું દુઃખ અમને ખૂબ જ લાગ્યા કરતું.

આ આખોય ઉત્સવ પ્રસંગ બીજા ગુરુભક્તને ઘરે ફેરવવામાં આવ્યો. એટલે મનથી સમાધાન શોધવા માંડ્યું કે “જેવી પૂ. શ્રી ઠાકુરની ઇચ્છા” ગુરુ ભક્તનું ઘર આપણું જ ઘર છે ને! સ્થાનનો મોહ શા માટે રાખવો! શ્રી ગુરુદેવ પ્રભુને કૃપા વરસાવવી હશે તો ગમે તે સ્થાને અને સમયે કૃપા વરસાવવા સમર્થ છે, પ્રભુતુલ્ય પૂ. શ્રી માટે શું અશક્ય છે? આવા વિચારો તથા પૂ. શ્રી ઠાકુરની સ્તુતિ કરતાં અમે તો કુટુંબ સાથે ૧૩ મી નવેમ્બરના રોજ ગાડી લઈને નીકળ્યા. તેમ છતાં મનમાં જે દુઃખ થયું હતું તે આ જાતની સમજણ છતાં વિસારી શકાતું નહીં અને મનમાં દુઃખની લાગણી થયા જ કરે.

પૂજાવિધિ સમયસર શરૂ થાય છે. મારી બેઠક પૂ. શ્રીની તસ્વીરની બાજુમાં હોય છે, પરંતુ બે જ મિનિટમાં કંઈ વિચાર આવતાં સ્થાન બદલીને તસ્વીરની સામેની ભીંતે ટેકો

દઈને હું બેસું છું. પૂજાની શરૂઆત થતાં મેં ધ્યાનમાં બેસવાની શરૂઆત કરતાં પહેલાં પૂ. શ્રી ‘ઠાકુર’- ‘મા’ ને તથા ભક્તવૃંદને મનોમન પ્રણામ કર્યાં. હું ધ્યાનમાં એકાગ્ર થવા માંડ્યો ત્યાંજ મારા માથા ઉપર કોઈ વસ્તુ પડી તેણે મેં અનુભવ્યું, અને તે ખભા ઉપર થઈ મારા ખોળામાં પડ્યું. એ શું છે? તેનો વિચાર આવ્યો ત્યારે વિચાર્યું કે છોકરાઓ બાળુમાં રમે છે, તેમનાથી કોઈ વસ્તુ પડી હશે. તેથી આંખ પણ ખોલી નહીં.

જ્યારે આ ઉત્સવ પ્રસંગની પૂર્ણાહુતિ થઈ ત્યારે મનમાં સહેજ વિચાર આવ્યો કે ‘પેલું’ શું પડેલું? તો તે પડેલી વસ્તુ જોતાં મારા આશ્ચર્યનો કોઈ પાર ન રહ્યો. કેવી પ્રભુની મારી ઉપર અપરંપાર કૃપા! આ વસ્તુ તે ભીંત ઉપરના ભગવાનના સ્વરૂપ ઉપરથી સરકી મારી ઉપર પડેલું ફૂલ હતું. મારા ચંચળ અને શંકાશીલ મનમાં પાછો વિચાર આવ્યો કે કોઈ માળ ઉપર દોડાદોડ કરતું હશે તેથી કદાચ તે ફૂલ નીચે મારા માથાઉપર થઈને ખોળામાં પડ્યું હશે. પરંતુ ઉપર કોઈ હતું જ નહીં. ત્યારે ચાલ આવ્યું કે આવો જ પ્રસંગ ‘પ્રકાશના પ્રંથે’માં આવે છે. પૂ. શ્રી ગીતા ઉપર પ્રવચન કરે છે, ત્યારે તેમની ઉપર આવી કૃપા વર્ષા થઈ હતી. પણ બીજી જ ક્ષણે વિચાર આવ્યો કે “પૂ. શ્રી ક્યાં? હું ક્યાં? મારી તો કોઈ પાત્રતા નથી, શ્રદ્ધા-ભક્તિ પણ કેવી? હમણાં જ વ્યસનમાંથી પૂ. શ્રીની કૃપાથી મુક્તિ મળી છે. આ પ્રસંગને તેની સાથે કેમ સરખાવાય?”

આ ઉત્સવ પ્રસંગમાં હાજર રહેલા સાધકોને વાત કરી. આ ફૂલ પ્રભુએ આપેલ પ્રત્યક્ષ પ્રસાદી છે, તે શ્રદ્ધા સાથે ફૂલ હું ઘરે લાવ્યો. પ્રભુનો મનોમન આભાર માન્યો, કે

“હે પ્રભુ! તું ક્યારે શું કરે છે તેની અમને શું ખબર પડે!” ફૂલ પ્રસાદી રૂપે પૂ. શ્રીની પાહુકા પાસે મૂક્યું અને થોડા સમય પછી પૂ. શ્રી મા સાથે ટેલિફોન ઉપર વાત કરી કહ્યું, “મા, ૧૩ મી નવેમ્બરનો દિવસ અમારે ઉજવવો હતો છતાં કેટલાંક કારણોસર ઊજવી શક્યો નહીં તેનું દુઃખ થયું. સાથે જ ફૂલનો પ્રસંગ જણાવ્યો કે તરત જ પૂ. મા બોલી ઊઠ્યાં, “આવું જ પૂ. શ્રીને ગીતા પ્રવચનમાં થયું હતું. ત્યારે મેં જણાવ્યું કે તે તો પૂ. શ્રીને થાય, તમોને થાય, બાકી મારા જેવી અયોગ્ય વ્યક્તિ ઉપર શી રીતે આવી કૃપા થાય?”

પૂ. માએ તુરત જ કહ્યું “અરે, એ તો પૂ. શ્રીની કૃપાપ્રસાદી છે એમ જ માનો.”

પૂ. માના એ શબ્દો સાંભળતાં મારા મન અને અંતર-માં ભારે આનંદ વ્યાપી ગયો.

પુસ્તક કરતાં અનુભવી પાસેથી વધુ અને સંગીન જ્ઞાન મળે છે.

ક્યારેક નાનકડી ગેરસમજ મોટું ઘર્ષણ ઉભું કરે છે.

મનુષ્યના પ્રયત્નની સાથે જ ઈશ્વર ઉભેલા હોય છે.

મુશ્કેલી કરતાં મુશ્કેલીનો ભય વધુ બિવડાવે છે.

વાણીનો બીનજરૂરી વ્યય ન કરવો એ ઊંચું તપ છે.

શોખ માટે નહિ પણ શરીરના રક્ષણ માટે કપડાં પહેરવાં.

આ દુનિયામાં નિઃસ્વાર્થ સાનુભૂતિ ભાગ્યે જ મળે છે. અને મળી જાય તો વિરલ વસ્તુ છે.

એક ચમત્કારિક ઘટના

હર્ષદ તલાટી અને અંબુ તલાટી

૧૯૭૮ માં પૂજ્ય શ્રી યોગેશ્વરજીના સંપર્કમાં આવ્યા ત્યારથી અમારા જીવનમાં પારવર્તન આવવા લાગ્યું. પૂ. શ્રીનું “પ્રકાશના પંથે,” “ભગવાન રમણ મહર્ષિ” અને બીજાં ઘણાં બધાં પુસ્તકો વાંચ્યા. ત્યારથી તેમની ઉપર અમારી શ્રદ્ધા ભક્તિમાં વધારો થવા લાગ્યો. એક બાજુ અમારા વ્યસનો છૂટવા લાગ્યા ને પ્રભુ માર્ગે આગળ વધવા લાગ્યા. પૂ. શ્રીના પુસ્તકો પછી પૂ. શ્રી રામકૃષ્ણદેવ-શારદા મા કથામૃત વગેરે વાંચવાની પ્રેરણા થઈ; તેમાંથી શ્રદ્ધા ભક્તિ પૂ. શ્રી રામકૃષ્ણદેવ તથા શારદામાં ઉપર વધવા લાગી. જીવનમાં સંત કે ગુરુ હોય તો આવા હોવા જોઈએ તેવી માન્યતા દઢ થવા લાગી, એટલું જ નહીં બદકે પૂ. શ્રી યોગેશ્વરજીનો ફરીથી મેળાપ ક્યારે થાય તેની મનોમન પ્રાર્થના કરવા લાગ્યા. તેની પાછળનો ભાવ કે પછી સ્વાર્થ ગણો તો તે એક જ કે તેમની જ પાહુકાઓ પ્રાપ્ત થાય તો કેવું સારું! એ ઈચ્છા વધવા લાગી.

પૂજ્ય શ્રી સાથે પત્રવ્યવહાર થયો (પાહુકા માટે નહીં) પત્ર લખ્યા પછી જીવનમાં કોઈ રાહ જોવાની બનતી તો તે એક જ કે ક્યારે પ્રભુનો જવાબ આવે અને પછી જવાબ આવે તો ક્યારે તેમને મળી શકાય! તે શક્ય પણ બન્યું. ૧૯૮૧ માં પૂ. શ્રી સાથે પૂ. મા સર્વેશ્વરીનો પણ મેળાપ કેનેડામાં ત્રણ ચાર અઠવાડિયાં માટે થયો. તે સમયે પૂ. શ્રીનું જીવન ખૂબ જ નજદીકથી જોવાનું મળ્યું, જેવું બાવનીમાં પૂ. મા એ વર્ણવ્યું છે તેવું જ; પણ તેમની પાસેથી તેમની પાહુકા

જેવી વસ્તુ સહેલાઈથી મેળવવી મારા માટે સંપૂર્ણ અશક્ય જેવું લાગતું, કારણ મારી પોતાની લાયકાત કેટલી? જીવનમાં કંઈ પ્રાપ્ત કરવા માટે તેની લાયકાત તો જોઈએને! પણ આ વાત મેં સહજ ભાવથી પૂ. માને જણાવી અને તેમના દ્વારા કાર્ય કદાચ સફળ થાય તો આનંદ થઈ જાય. બાકી તેમની તસ્વીર પૂજામાં રાખવી તેવું નક્કી કરેલું. પણ આજ કાર્ય પૂ. મા દ્વારા સફળ થયું. પૂ. શ્રી પૂ. માની માગણી કદી અવગણતા નહીં એટલે પૂ. માની કૃપાથી પૂ. શ્રીના શ્રી ચરણોની છાપ અમને પ્રાપ્ત થઈ તે દિવસથી મન વધુ શ્રદ્ધા ભક્તિ તરફ વળવા લાગ્યું. નિયમિત ધ્યાનકેન્દ્રમાં જવાનું, પ્રાર્થના, ધ્યાન સવાર સાંજ કરવાનું, શરૂ થયું.

પૂજ્યશ્રીએ પાઠુકા આપતાં જણાવ્યું, “હું તમને ફરીથી એક વાર દર્શન આપીશ-૧૯૮૩ માં તેમની વિશેષ કૃપાથી ભારત આવવાનું બન્યું. ગુરુપૂર્ણિમા જેવો પ્રસંગ અમદાવાદ ઉજવાયો તેમાં હાજરી આપી, જીવન ધન્ય બન્યું. તેમના શ્રી ચરણોમાં માગણી કરી, પ્રભુ કલકત્તા જવાની ઈચ્છા ખૂબ જ થાય છે. તો મને આશીર્વાદ આપો. તેઓએ કહ્યું, “જવાશે.” અને તે કોઈપણ મુશ્કેલી સિવાય જઈ આવ્યા. આમ ભારતની યાત્રા પૂર્ણ કરી કેનેડા પાછા ફર્યા. ૧૯૮૪ માં પૂ. શ્રી બ્રહ્મલીન ધ્યાના સમાચાર જાણ્યા તે પોતે વચનસિદ્ધ મહાત્મા હતા તેવું ખરેખર સમજાયું. હવે પૂ. શ્રી અમારા જીવનમાં સૂક્ષ્મ સ્વરૂપે સાથે જ છે તેવી અનુભૂતિ થયા જ કરે છે. કર્મોનુસાર વિઘ્નો આવે છે પણ તેમને પાર કરવાની શક્તિ પણ તેઓ જ આપે છે.

ખરી કસોટી પ્રભુએ ૧૯૮૫ બન્યું. માસમાં કરી. મારાં ધર્મપત્ની શ્રી અંબુબેનને બ્રેસ્ટનું કેન્સર પ્રીમેર્યોર સ્ટેજનું પકડાયું. ડો. ના ધ્યાનમાં ન આવે એવું કેન્સર, દર્દી બોલે

બાણીને આવે અને કહે કે ઓપરેશન તમારે કરવું જ પડશે. અમે ફરજ પાડી ના હોત તો ડો. હજુ રાહ જોવાની વાત જણાવત. તેને આવી શંકા આવત નહીં ને તે તો આ તો નોર્મલ લમ્પ છે એમ માની લેત. પરંતુ રિઝલ્ટ આવ્યું ત્યારે કેન્સર નીકળ્યું. તેઓ આશ્ચર્ય પામી ગયા! તેથી વધુ તો હોસ્પિટલની અંદર અંબુબેનની માનસિક સ્વસ્થતા, હાસ્ય, હિંમત બધાને આશ્ચર્ય પમાડે તેવાં હતાં. બાબુના ટેબલ ઉપર પૂ. શ્રીનો, ઠાકુર, પૂ. મા શારદા મા તથા મા-પ્રભુની તસ્વીરો હતી તે જોઈ તેઓ પૂછતા “આ કોણ છે? ત્યારે અમે જણાવીએ કે આતો એ જ ઈશ્વર છે કે જે તેમને આ હિંમત સ્વસ્થતા આપે છે. ત્યાર પછી દર ત્રણ મહિને અવારનવાર કેન્સરની વર્ડ બ્રેસ્ટ હોસ્પિટલમાં જવાનું બનતું તો ત્યાં ડો. આજ વાત જણાવતા કે તમારા જેવો કોઈ દર્દી આ હોસ્પિટલમાં હજુ સુધી આવ્યો નથી.

અને છેવટે બન્યું. ૧૯૮૮ માં ફરીથી લમ્પ દેખાયો. તે જ બ્રેસ્ટમાં તેના માટે હોસ્પિટલમાં એક અઠવાડિયું રહેવું પડ્યું. ડો. ને ચિંતા થાય, અમને પણ થાય. તેમ છતાં જેની શરણાગતિ લીધી છે તેનો વિશ્વાસ ભારે હતો. તેથી માનસિક શાંતિ વધારે રહેતી. તેમની કૃપાથી રિઝલ્ટ પણ સારું આવ્યું જેથી જોબ તથા ઘરકામની નિયમિતતામાં કંઈ જ ફેરફાર થયો નહીં. બાકી ફરીથી લમ્પ દેખાય તે કેન્સરની નિશાની છે તેવી ૧૦૧% માન્યતા હતી. આમ બન્યું., ફેબ્રુ., માર્ચ માસ સારા ગયા અને એપ્રિલ માસમાં ફરી લમ્પ દેખાયો તેજ સ્થળે ફરી હોસ્પિટલ અને ઓપરેશન. ડો.ની ચિંતા વધે, અમારી વધે, મિત્રમંડળ પણ દુઃખી થાય.

તે જ અરસામાં પૂ. શ્રી મા સર્વેશ્વરી પરદેશની ધરતી ઉપર પધારે છે તે જાણ્યું તેથી તેમનાં દર્શન આશીર્વાદ લઈ

જૂન ૨૧ ના રોજ હોસ્પિટલમાં જવાનું નક્કી કર્યું. પૂ. મા ૨૬ મે ના રોજ એક દિવસ ટોરન્ટો ધ્યાનકેન્દ્રમાં પધાર્યા ત્યારે આશીર્વાદ આપ્યા, ફૂલ તથા નાની માળા આપ્યા. તેઓ શ્રી નોર્થ બર્ગન થઈ લોસ એન્જેલસ ગયા. ત્યાર બાદ ત્યાંથી પૂ. માએ પ્રસાદ મોકલ્યો. અમે તો ૨૧ મીના રોજ હોસ્પિટલમાં મૂકી આવ્યા. પ્રથમ પૂ. મા પ્રભુની તસ્વીરો મૂકી બુધવારે ૨૨ મીના રોજ બધા જ ટેસ્ટ કરવાના હતા તેથી ૨૪ કલાક અગાઉ પાણીનું કે અન્નનું એક ટીપું લેવાની સખત મનાઈ હતી. તેમ છતાં મા પ્રભુનો પ્રસાદ લઈને જ ગયાં. કારણ શ્રદ્ધા. પછી ૨૪ મી ગુરુવારે સવારે ૯-૩૦ વાગે ઓપરેશન થિએટરમાં જવાનું હતું તેથી ૪ વાગે ઊઠી સાંઘબાબાની સ્તુતિ આરતી, બાવની, માની આરતી વગેરે નિત્યક્રમ પતાવી નાહીને ફરી પ્રસાદ લીધો. ઓપરેશન ટેબલ ઉપર પણ સતત પ્રાર્થના ચાલે. ડોક્ટર ડોક્ટર નથી પણ તે મા-પ્રભુ છે તેમજ લાગતું. જ્યારે ડોક્ટરે ઓપરેશન કરી ગાંઠ જોઈને અનુભવ્યું કે આ તો ૧૦૧% કેન્સર છે જ પણ તેને લેબોરેટરીમાં મોકલી. તેમના રિપોર્ટ ઉપરથી નક્કી થાય એટલે શુક્રવારે ભાનમાં આવતાં ડોક્ટરે જણાવ્યું કે મારે તમારા પતિને મળીને ચર્ચા કરવી પડશે. કારણ આ વખતે મોટી સર્જરી કરી નાખવી પડશે જ, માટે શનિવારે આપણે ચર્ચા કરીશું. આમ શુક્રવારે વધુ ચિંતા થઈ. અંગુભેનના મનમાં ઉદ્વેગ થઈ આવ્યો કે આપણે આટલું બધું જ સતત પ્રભુ સ્મરણ કરીએ છીએ છતાં એક પછી એક મુશ્કેલીઓ આવતી જ જાય છે. હવે કોઈની તસ્વીરો અહીંયાં કે ઘરમાં જોઈએ નહીં. તેમ છતાં ટેબલ ઉપર જે હતા તેને તો હટાવવાની હિંમત ચાલી નહીં. આમ વિચારોમાંથી પસાર થતાં શનિવારની સવાર થઈ. બરોબર

૧૨ વાગે ડોક્ટર રૂમમાં મળવા આવ્યા. તેના મોં ઉપર આશ્ચર્ય અને સ્મિત હતું અને કહ્યું શ્રીમતી તલાટી તમારો રિપોર્ટ લેબોરેટરીમાંથી આવ્યો છે. તે ૧૦૧% નોર્મલ છે, ખરેખર ચમત્કાર લાગે છે. તમારી પાછળ કોઈ શક્તિ કામ જરૂર કરે છે. બાકી આવું બને જ નહીં.

એ વખતે અમને પૂ. માએ લોસ એન્જેલસથી ટેલીફોન ઉપર કહેલા શબ્દો યાદ આવ્યા. “જે તમે પાંચ વખત હોસ્પિટલમાં ગયા હતા ને સુખરૂપ પાછાં આવ્યાં છો તો આ વખતે પણ પૂ. ઠાકુરને શારદા મા રક્ષા કરશે જ. બાકી ઘણા લોકો જે પાંચ મિનિટ માટે જાય છે તે પાછા ફરતા નથી એટલે વિશ્વાસ રાખજો.”

પૂ. માનાં વચનો સાચાં કર્યાં. પ્રભુની કૃપા માટે શું અશક્ય છે? પૂ. ગુરુદેવ અને ઠાકુરે અમારી પૂરેપૂરી રક્ષા કરી. જે બીજાને મન ચમત્કાર લાગે એવું જ થયું ને? શ્રી ઠાકુરનો જય હો, શ્રી મા પ્રભુનો જય હો.

—*—

(ટાઈટલ ૨ નું અનુસંધાન)

આ ઉપરાંત અંબાજી ખાતેના સ્વર્ગારોહણ તીર્થ માતાજી જ્યોતિર્મંથી વિશ્રામગૃહમાં શ્રી બાલુભાઈ તરફથી પછાત બાળકોને પ્રભુપંથે વાળવા જે સફળવૃત્તિ ચાલે છે તે માટે પણ ઘણાં બહેનોએ સહાય આપી છે. તેની સાભાર નોંધ લેવામાં આવે છે.

સત્કર્મ માટે સહુને અભિનંદન.

નોંધ:-અધ્યાત્મને મળેલ સફલાવલરી લેટમાંથી ભારતની કેટલીક સાર્વજનિક સંસ્થાઓ કે વાંચનાલયો કે લાયબ્રેરીઓને આજીવન સહય બનાવવામાં આવશે. —તંત્રી

અપૂર્વ ધીરજ

સરસ્વતી ના. જાની

સાચા સંત કે મહાપુરુષોના હરેક વ્યવહારમાં કંઈ ને કંઈ જીવન સંદેશ ભરેલો હોય છે. એમની હરેક ચેષ્ટા એમના આંતરિક જીવનની ઉદ્ઘાત્તતાની ને એમના સ્વભાવમાં સહજ રીતે વણાઈ ગયેલા ઉત્તમ ગુણોનું દર્શન આપણને કરાવતી રહે છે. પ. પૂ. શ્રી યોગેશ્વરજીના ખૂબ નિકટના પરિચયમાં મારે આવવાનું બન્યું. એટલે તેઓશ્રીના જીવનનાં અનેક પાસાંઓનું દર્શન મને સહજ રીતે કરવા મળતું. આથી ઓગસ્ટ માસના એઓશ્રીના જન્મદિનની સ્મૃતિમાં એક નાની શી ઘટના હું અહીં પ્રસાદીરૂપે આલેખું છું.

સને ૧૯૮૦ ના ઓગસ્ટ માસમાં પૂ. શ્રી ભાવનગરમાં હતા. પૂ. શ્રી સાથે પૂ. માતાજી જ્યોતિર્મયી ને મા શ્રી સર્વેશ્વરી પણ હતાં. તેઓનો ઉતારો અમારી છેક જ પડોશના મકાનમાં હતો.

શ્રાવણ માસની એકાદશીનો દિવસ હતો. પૂ. માતાજી અને મા શ્રી સર્વેશ્વરી પણ એકાદશીનો ઉપવાસ કરતાં. એટલે મેં સાદા ફરાળમાં બટાકાંની ખીચડી, ફરાળી કઢી ને કેળાંના ડબકાં બનાવેલાં. પૂ. શ્રીએ આ બધામાંથી થોડું થોડું લીધું. પછી મને પાસે બોલાવી ધીરથી પૂછ્યું, “સરસ્વતી, ઘરમાં રાજગરાનો લોટ છે ?”

મેં તુરત હા કહી દીધી એટલે તેઓએ કહ્યું, “તો થોડો શીરો બનાવી લાવ, ઉતાવળ નથી અમે શાન્તિથી બેઠા છીએ.”

ને મેં ઝડપથી ઘરે આવી જોયું તો રાજગરાનો લોટ

ઓગસ્ટ : ૧૯૮૮

૪૫

ઘરમાં હતો નહિ. હવે શું કરવું ?

પરંતુ મેં હિમ્મત ન ગુમાવી. તે વખતે મારા મોટા પુત્રની વહુ ઊર્વશી મારી પાસે હતી. મેં તેને કહ્યું, “તું જરા મારી સાથે ચાલ તો.” એમ કહી અમે બંને અમારા ઘરના ફાટકે આવ્યાં. તો સફ્ફનસીએ એક ખાલી રીક્ષા એજ વખતે ત્યાંથી પસાર થઈ રહી હતી. મેં તેને ઊભી રાખી ને મારી પુત્રવધૂને રાજગરાનો લોટ રૂપાણી પાસેની દુકાનેથી લઈને તુરત આવી જવા સૂચના આપી.

ઘરે આવી મેં પાણી ગરમ મૂકી દીધું. ને લોટ આવી જતાં શીરો બનાવી દીધો. મારી ઘણી ઉતાવળ છતાં આ બધું કરતાં મને સહેજે વીસેક મિનિટ થઈ હશે. મારા મનમાં એ બય હતો કે વધુ સમય થતાં કદાચ પ્રભુ ઊઠી ન જાય તો સારું.

પરંતુ શીરો લઈને મને આવતી જોતાં જ પૂ. શ્રી પ્રસન્નતાપૂર્વક બોલી ઊઠ્યા, “એટલામાં શીરો થઈ ગયો ?” સરસ ચાલો હવે પીરસો.”

પૂ. શ્રી જાણે આ શબ્દો એટલા માટે બોલ્યા કે મારા મનમાં મોડા પડવાનો વ્યાપેલો ભય દૂર થઈ જાય.

પૂ. શ્રીને ગળ્યું ભાવે એટલે એમણે પ્રેમપૂર્વક શીરો લીધો ને પ્રસન્નતાપૂર્વક ખાધો. એ જોઈ મને ભારે સંતોષ થયો. મારું હૃદય ને આંખો ભાવથી ઉભરાઈ રહ્યાં.

આ આખા પ્રસંગમાં પૂ. શ્રીની અપૂર્વ ધીરજનું મને દર્શન થયું. મને વધુ તો એ વાતનો આનંદ થયો કે પૂ. શ્રીએ સામેથી કહીને પોતાને ગમતી વસ્તુ બનાવરાવી ને પ્રેમપૂર્વક જમ્યા. સંસારીઓમાં આવી ધીરજ ભાગ્યે જ જોવા મળે.

અણધાર્યું દર્શન અને અપૂર્વ બચાવ

શ્રી રમેશભાઈ પરીખ-ટોરેન્ટો, કેનેડા

એપ્રિલ-૧૯૮૫નો પ્રસંગ છે. તારીખ યાદ નથી પણ એપ્રિલ મહિનાના બીજા કે ત્રીજા અઠવાડિયામાં બનેલી આ ઘટના છે. મારો મસ્કતમાં સર્વિસ કોન્ટ્રેક્ટ ખતમ થઈ જવાથી મારે કેનેડા પાછા આવવાનું હતું. માર્ચ ૧૯૮૫ માં અમારા પૂ. મોટાભાઈની પુત્રીનાં લગ્ન હોવાથી અને કેનેડા પાછાં ફરતાં ભારતમાં (વડોદરા) રહીને પછી કેનેડા આવવાનો પ્લાન કર્યો હતો. કેનેડાથી અમારા બીજા બે ભાઈઓ શ્રી સુરેશભાઈ તથા શ્રી મહેશભાઈ અને અમેરિકાથી મુ. નરેન્દ્રભાઈ પણ લગ્નમાં ભાગ લેવા વડોદરા આવી પહોંચ્યા હતા. શ્રી મા સર્વેશ્વરી પણ તે વખતે વડોદરા આવ્યાં હતાં ને વડોદરાથી કપૂરા જવાનાં હતાં.

૩૦ મી એપ્રિલે અમારા બધાને કેનેડા આવવાનું હોવાથી હું એર ઇન્ડિયાની અલકાપુરીની બૂકિંગ એક્સિસમાં રિઝર્વેશન કરાવવા ગયો હતો અને ભાઈશ્રી સુરેશ શ્રી માના દર્શન કરવા શ્રી જીતુભાઈ ગાંધીના બંગલે ગયા હતા. મેં નક્કી કર્યું હતું કે રિઝર્વેશન પતાવીને ૧૦-૩૦ સુધીમાં શ્રી માના દર્શને જઈ આવીશ, કારણ કે શ્રી મા ૧૧-૦૦ વાગ્યા સુધીમાં કપૂરા જવા નીકળી જવાનાં હતાં. હું ૯-૩૦ વાગ્યે એક્સિસમાં પહોંચી ગયો પણ એક્સિસ બંધ હતી. સમયનું પાટિયું વાંચ્યું ત્યારે ખબર પડી કે એક્સિસ ૧૦-૦૦ વાગે ખૂલે છે. મારી પહેલાં બે જણ રાહ જોઈને બેસા હતા. બરાબર ૧૦-૦૫ વાગે એક્સિસ ઉઘડી અને રિઝર્વેશનમાં બે

ભાઈઓ હતા. અમે અંદર સોફા ઉપર બેઠા, મારી પહેલાંના બે ભાઈનો વારો પહેલો હતો; એટલે મારે મારા નંબરની રાહ જોવી રહી. રિઝર્વેશન કરનાર ભાઈઓ ઘણા ઢીલા હતા. વચ્ચે વચ્ચે ફ્રેન ઉપર પણ માહિતી આપતા હતા. મારે જુવ જ બાંચો નીચો થતો હતો અને મારી નજર વારે-ઘડીએ ઘડિયાળના કાંટા તરફ જતી હતી. લગભગ ૧૦-૪૫ વાગે મારો વારો આવ્યો. બધું પતાવતાં સવા અગિયાર થઈ ગયા. મન ઘણું જ નિરાશ થઈ ગયું કે હવે માનાં દર્શન કરવાનાં રહી ગયાં અને શ્રી મા કપૂરા જવા માટે નીકળી ગયાં હશે. મનમાં પસ્તાવો થતો હતો કે શ્રી માનાં દર્શને પહેલાં ગયો હોત તો સારું થાત. નસીબને હોષ આપતાં આપતાં ઘરે બાજવાડા જવા માટે ઓટોરીક્ષા કરી. પરંતુ મારી ઓટોરીક્ષા જેવી વડોદરા સ્ટેશનના ગરનાળા પાસે પહોંચી હશે કે અચાનક જ મારાથી બોલાઈ જવાયું કે “ભાઈ, ઓટોરીક્ષા અરુણોદય સોસાયટીમાં ૫૫ નંબરના બંગલામાં લઈ લે.” ઓટોરીક્ષાવાળા ભાઈએ રીક્ષા એકદમ વાળી લીધી ને તેજથી અરુણોદય સોસાયટી તરફ દોડવા લાગી. ઓટોરીક્ષા બહાર બેલી રાખી હું શ્રી જીતુભાઈના ઘરમાં પ્રવેશ્યો. એટલામાં જ શ્રી મા ઉપરથી દાદરો બિતરી લીવોંગ રૂમમાં આવ્યાં. મેં શ્રી માના ચરણારવિદમાં પ્રેમપૂર્વક વંદન કર્યાં. મારા મનનો આનંદ સમાતો ન હતો. મારું હૃદય ભરાઈ આવ્યું. શ્રી માએ સસ્મિત પૂછ્યું, “કેમ આવી ગયા? મેં જવાબ આપ્યો, “હા મા,” અને પછી પૂ. શ્રી માએ કહ્યું કે અમે તમારી જ રાહ જોતાં હતાં એટલે કપૂરા જવા માટે મોડાં નીકળ્યાં છીએ.” શ્રી માની કેટલી બધી કૃપા! શ્રી માનું એ સ્મિત અને તેજોમય ચહેરો મારા હૃદયમાં અંકિત થઈ ગયાં. પછી શ્રી મા મોટરકારમાં

બેઠાં. ત્યારે પણ શ્રી માએ એમની કૃપા વરસાવવાનું ચાલુ જ રાખ્યું. એકદમ શ્રી માએ મોટરકારનો દરવાજો ઉઘાડો રાખી મને કહ્યું “ચાલો, કપુરા આવવું છે તો બેસી જાવ” તેમણે દરવાજો હજી પણ ઉઘાડો રાખ્યો હતો. મેં શ્રી માને કહ્યું, મા આવતી કાલે અમારે ત્યાં શ્રી સત્યનારાયણ ભગવાનની કથા છે. તેમાં અમારે બેસવાનું છે, ત્યારે શ્રી માએ ફરીથી કહ્યું “ચાલો કાંઈ વાંધો નથી. એક બે દિવસમાં પાછા આવી જાઓ.” પણ અમારા કમનસીબ કે અજ્ઞાનપણાને લીધે અમે શ્રી માની નહીં આવી શક્યા બદલ માફી માંગી અને શ્રી માની કાર ચાલુ થઈ ગઈ. અમે શ્રી માને જોતાં જ રહી ગયા! શ્રી માનો એમના બાળકો માટે કેટલો બધો અદ્ભુત પ્રેમ! કારમાંથી પણ વરદ હસ્ત ઊંચો કરી આશીર્વાદ વરસાવતાં રહ્યાં.

ત્યાર પછી એ જ ઓટોરીક્ષામાં હું તથા ભાઈ સુરેશ ઘરે પાછા આવ્યા. એટલામાં જ અમારાં પૂ. માતૃશ્રીએ કહ્યું “શ્રી સત્યનારાયણની કથા આવતીકાલે નથી કરવાની પણ ત્રણ ચાર દિવસ પછી રાખી છે, કારણ કે બ્રહ્મદેવને અચાનક કાંઈ કામ આવી પડવાથી આવી શકે તેમ નથી.” ત્યારે મને સમજાયું કે શ્રી માએ જે શબ્દો કહ્યા હતા કે “કપુરા ચાલો, વાંધો નહીં આવે”-એ સંકેત હું સમજી ના શક્યો. આના ઉપરથી આપણને ખ્યાલ આવે છે કે શ્રી મા પોતાની આર્ષ દૃષ્ટિથી ભવિષ્યમાં પણ જોઈ શકે છે. હજી પણ એ દશ્ય મારી આંખો સમક્ષ જેમનું તેમ દેખાય છે-અને મનમાં વસવસો રહી ગયો કે શ્રી મા સાથે એમની જન્મભૂમિનાં દર્શન ના કરી શક્યો. એક અમૂલ્ય અવસર ગુમાવી દીધો.

આપણાં ભગવતી સ્વરૂપ શ્રી માના પ્રેમનો સ્રોત અવિરત-પણે એમનાં બાળકો માટે વહેતો જ રહે છે. સહુ પોતા-પોતાની યોગ્યતા પ્રમાણે એ કૃપાને પામે છે.

૨

તા. ૨૭/૩/૮૭ : દરરોજના નિયમ અનુસાર સવારના પૂજ્ય શ્રી ગુરુદેવ પ્રભુની પૂજામાં બેઠો. નિત્યનિયમ મુજબ, ગીતાનો પાઠ, નામ સ્મરણ પતાવ્યા બાદ પૂજ્ય શ્રીની આરતી ગાઈ અને પૂજ્ય શ્રીની બાવની પતાવી અને પ્રથમ વાર જ અનાયાસે અંતરમાંથી સહજ ઉદ્ભવે સરી પડ્યા.

“શ્રી યોગેશ્વર ભગવાન ભવતારક હો,”

“શ્રી યોગેશ્વર ભગવાન ભયભંજક હો.”

આમ બેધ્યાનપણામાં ચારથી પાંચ વાર બોલાયું હશે. આમ કેમ બોલી જવાયું તે મને સમજાયું જ નહીં. હું જ્યારે બોલતો હતો ત્યારે પૂજ્ય શ્રીનું ધ્યાન જ હતું. ત્યારપછી ૧૦-૦૦ વાગે ઘરેથી મોટર ગાડીમાં ઓફિસે જવા માટે નીકળ્યો. ગાડી સ્ટાર્ટ કરી કે તુરત જ “હરિ ઓ યોગેશ્વરાય નમઃ”ની ધૂન બોલાયે જતી હતી. હું ગાર્ડનર એક્સપ્રેસ જે આ વિસ્તારનો હાઇવે છે એના ઉપર હતો. મોટર ગાડીનો ગતિનો કાંટો ૮૦ કી. મી. બતાવતો હતો. ધૂન તો ચાલુ જ હતી. લગભગ અડધો રસ્તો કપાયો હશે. હું પહેલી લાઇનમાં મોટર ચલાવતો હતો. મેં અનાયાસે જોયું કે વચલી લાઇનમાં મારાથી ૭ થી ૮ ગાડીની આગળ એક સફેદ રંગનું મોટું સ્ટેશન વેગન હતું. તેણે એકદમ ફરીને અમારી લાઇન ખેંચી કરી દીધી. પરિણામે મોટા ધડાકા સાથે એક પછી એક એમ મારા આગળની ચાર મોટર-ગાડીઓ એક બીજા સાથે સખત રીતે અથડાઈ હું એકદમ ગભરાઈ ગયો. મારાથી એકદમ બોલાઈ ગયું-ગુરુદેવ અથડાઈ ગયો. મેં સખત એક મારી પણ સ્પીડ વધારે હોવાથી ગાડી એકદમ ઊભી ના રહી. મને થયું કે હમણાં જ મોટા ધડાકા સાથે સખત રીતે મારી કાર પણ સામેવાળા

સાથે અથડાઈ પડશે. પણ પૂજ્ય શ્રી ગુરુદેવનું નામ સ્મરણ તો ચાલતું જ હતું. મને કાંઈપણ સમજણ પડે તે પહેલાં કોઈ અદૃષ્ટ શક્તિએ મારું સ્ટીઅરિંગ વ્હીલ જમણી બાજુ વાળી દીધું અને મારી કાર જમણી બાજુની ઈમર્જન્સી લાઇનમાં આવી ગઈ.

તે વખતે મારી કારનું અંતર ફક્ત એક ફૂટ જેટલું જ હશે. પાછળની કાર મારી આગળની કાર હતી તેની સાથે જોરથી અથડાઈ અને એકદમ પાછી ફરી મારી કારની બીલ-કુલ નજદીક જઈને ઊભી રહી. બધાની મોટરો ઘણી જ સખત રીતે ભટકાઈ પડી હતી. એમાંથી ફક્ત મારી જ કાર ઈમર્જન્સી લાઇનમાં આવીને ઊભી રહી. બીજી કારવાળા બધા મને જોતાં જ રહી ગયા કે આની કાર કેવી રીતે આવી ગઈ ને હું કેવો બચી ગયો? મને પણ ખૂબ જ આશ્ચર્ય થયું. કારણ કે મેં તો આ અકસ્માતમાં મારી કાર પણ જરૂર ભટકાઈ પડવાની એવું જ ધારી આશા છોડી દીધી હતી.

પરંતુ ગુરુદેવની કૃપાથી મારો અફસુત બચાવ થઈ ગયો ને હું એકિસે સમયસર પહોંચી ગયો. કેવો અજોડ બચાવ!

તન, મન, ધન, અને વર્તનની તંદુરસ્તી એ પૂર્ણ તંદુરસ્તી છે.

આત્માને જાણવો એ જ જીવનનું અંતિમ ધ્યેય રાખો. ભગવાનની અજ્ઞાનસાર પોતાને જે પાઠ સોંપ્યો હોય તે પ્રમાણે વેશ ભજવવો એજ નિષ્કામ કર્મ છે.

શ્રદ્ધાભક્તિપૂર્વક સાચા હૃદયથી પ્રભુની પ્રાર્થના કરો અને પવિત્ર નામનો સતત જપ કરો.

શાંતિ જોઈતી હોય તો કાંચન, કામિની અને કીર્તિનો મોહ છોડો.

પરિચય મળી ગયો

શ્રી જયંતીભાઈ પટેલ

મનુષ્ય જીવનમાં કોઈ સંતપુરુષનો પરિચય થાય એ એનું મોટું સૌભાગ્ય કહેવાય. અમારા જીવનમાં પણ અણુ-ધારી રીતે પરમ પૂજ્ય મહાત્મા શ્રી યોગેશ્વરજીનો પરિચય થયો. અમે એ મહાપુરુષને પહેલાં કદી મળેલા પણ નહીં. એમના પ્રત્યક્ષ સંસર્ગની પ્રથમ મુલાકાતે જ અમને એમની મહાનતાની પ્રતીતિ થઈ ગઈ.

એ પ્રસંગ આ પ્રમાણે બનેલો.

૧૯૭૮ ના એક્ટોબરના એક શનિવારે અમારા મિત્ર શ્રી અશોકભાઈ પાઠક મોન્ટ્રીયલના અમારા ઘરે પૂજ્ય મહાત્મા શ્રી યોગેશ્વરજી અને એમના માતાજીની સાથે આવી ચઢ્યા. તેમની સાથે શ્રી નંદકુમારભાઈ પણ હતા.

પૂજ્યશ્રી અને માતાજીના પ્રારંભિક પરિચય અને વંદન પછી અમે મહાત્માજી અને માતાજીને આરામ કરવા વિનંતિ કરી. પૂજ્યશ્રીનું અમારે ત્યાં આવવાનું એ રીતે ગોઠવાયેલું કે મોન્ટ્રીયલમાં પૂજ્યશ્રીનું પ્રવચન હતું અને તેઓશ્રીના જ્ઞાનનો લાભ અહીંની ભાવિક જનતાને પણ મળે. આ માટે અમારા મિત્ર અશોકભાઈએ પૂજ્યશ્રીના ઉતારા માટે અમારું ઘર પસંદ કરેલું, એનો અમને આનંદ હતો.

અહીં પહોંચતાં પહેલાં શ્રી અશોકભાઈ પાઠકે આગલા દિવસે ટેલિફોન પર મારા પત્ની ઊર્મિલાને તેઓના પૂ. શ્રી સાથે આવવાની જાણ કરેલી એટલે મારાં પત્નીએ બધા મહેમાનોને જમાડવાની વ્યવસ્થા કરવા માંડેલી. વાસઢનાં શ્રી ઈન્દુબેન તેમની મદદમાં હતાં.

શ્રી ઇન્દુબેનને ભીંડાનું શાક બહુ લાવે. એથી એમણે મારા પત્ની ઊર્મિને કહેવા માંડ્યું.

“તું આટલું એણું શાક કેમ લાવી ? તને ખબર નથી કે શ્રી જયંતીભાઈનાં બહેન અને ભાઈઓ પણ તારા ઘરે જમવા આવવાનાં છે.”

ઊર્મિબેને કહ્યું, “જુઓ, ઇન્દુબેન, આ શાક તો ગુરુદેવ શ્રી યોગેશ્વરજી માટેનું છે. તેઓ દૂધની લાખરી ને દૂધના સાદા ભોજન સાથે થોડું શાક લે છે; માટે એ શાકમાંથી તમને આજે મળે એવી અપેક્ષા ના રાખતાં. બીજી ઘણી રસોઈ છે, તેમાંથી જેટલું ખાવું હોય તેટલું ખાજો. મારી કોઈ ના નથી.”

સંધ્યા સમયે બધાંઓની સાથે શ્રી યોગેશ્વરજી પણ જમવા પધાર્યા. રસોડાની તેમજ એપાર્ટમેન્ટની બીજી વ્યવસ્થા જોઈને તેઓએ કહ્યું, “ચોખ્ખાઈ સારી છે. ઊર્મિલાબેન ચોખ્ખાઈનાં હિમાયતી લાગે છે. એનાથી જ કુટુંબમાં હંમેશાં પવિત્રતાનું સિંચન થાય છે.”

સાદા ભોજનની થાળીઓ સૌ પ્રથમ પૂ. યોગેશ્વરજી અને માતાજીને પીરસવામાં આવી. તે પછી બીજા ભાઈઓને પણ બધી રસોઈ પીરસાઈ ગઈ ને શ્રી અશોકભાઈએ પૂ. મહાત્માજીને ભોજન વખતની પ્રાર્થનાના શ્લોકો બોલવા વિનંતી કરી. ત્યારે પૂ. શ્રીએ કહ્યું, “તમે તો બ્રાહ્મણ છો. શ્લોકો તો તમારે બોલવાના છે, પરંતુ હું જ્યારે કહું ત્યારે હજી એક અગત્યની વિધિ બાકી છે.”

મને થયું, હજી વળી શું બાકી રહી ગયું હશે ! એટલે મેં તુરત જ ગુરુદેવને હસતાં હસતાં કહ્યું, “પ્રભુ, અમારાથી કેઈ ખામી રહી ગઈ હોય તો માફ કરજો. આમેય અમે પટેલનું ખાતું જરા બહુ. કંઈ ભુલાઈ બાય.

પૂ. શ્રી યોગેશ્વરજીએ શાંતિથી કહ્યું, “કંઈ ભૂલ થઈ નથી. પરંતુ ઊર્મિલાબેન આ અમારી થાળીમાં જે ભીંડાના શાકની પ્રસાદી છે, તે સર્વેને થોડી થોડી પીરસી આવો; જેથી કરીને ભીંડાની પ્રસાદીનો સ્વાદ સર્વેને ચાખવા મળે.”

આ સાંભળી બીજાઓ તો કંઈ ન સમજ્યા, પરંતુ ઊર્મિલાબેન તો સડક થઈ ગયાં ! એમણે ઇન્દુબેનના સામે જોયું તો એમના મુખ ઉપર આનંદપૂર્વકનું સ્મિત ફરકી રહ્યું હતું. ઊર્મિલાબેને સહુને પૂ. શ્રીના ભાણામાંના ભીંડાના શાકની પ્રસાદી આપી, પરંતુ ઇન્દુબેનને વિશેષ.

પછી જમતાં જમતાં શ્રી અજીતભાઈ પાઠકે કહ્યું કે હું શ્રી યોગેશ્વરજી ગુરુનો પરિચય આપું. એટલે ઊર્મિલાબે તુરત જ કહ્યું, “હવે તમારે અમોને ગુરુદેવશ્રીનો પરિચય આપવાની જરૂર નથી. અમોને તો આ થોડા કલાકોમાં જ એમનો સારો એવો પરિચય મળી ગયો છે.”

આ સાંભળી શ્રી નંદુભાઈ મળકમાં બોલી ઊઠ્યા કે કાકી, તમોને વળી એવો તે કેવો શ્રી ગુરુદેવનો અનુભવ થઈ ગયો કે તમોને બધી ખબર પડી ગઈ ? તેના પ્રત્યુત્તરમાં ઊર્મિલાબેને ઇન્દુબેન સાથે ભીંડાના શાકની થયેલી વાત સવિસ્તર સમજાવી. એથી અમારા સહુના આશ્ચર્યનો પાર ના રહ્યો.

શ્રી યોગેશ્વરજી અંતર્યામી છે એની પ્રતીતિ અમે સહુને થઈ ગઈ. આટલી મહાનતા છતાં કેટલી બધી સરળતા !

આ નાનકડા પ્રસંગે એક ઇશ્વરદર્શી સંત કેવા મહાન છતાં, સીધા ને સરળ હોઈ શકે તેનો પરિચય પ્રભુએ અમને કરાવ્યો. એ હંમેશ માટે અમારે માટે યાદગાર બની ગયો.

એ ભાગ્યશાળી ઓશીકું

સુરેશ સી. દવે

શનિવાર તા. મે ૨૧ મી ૧૯૮૮ ની વહેલી સવારે પોણા પાંચ વાગ્યે રસ્તા પર ત્રણ ગાડીઓ દોડી રહી હતી. હવામાન ધુમ્મસથી ભરેલું હતું. આગલી ગાડી પણ દેખી ના શકાય તેવું હતું. ત્રણે ગાડીઓ ટોરોન્ટોથી નીકળીને New York જવા ઉપડી હતી. નવ દશ કલાકોનું ડ્રાઇવિંગ હતું. હંમેશની જેમ અમે ત્રણેય સુરેશ એક જ ગાડીમાં હતા-છેલ્લી ગાડીમાં. બધા મા શ્રી સર્વેશ્વરીના દર્શનાર્થે જઈ રહ્યા હતા.

અપોરના સાડા ત્રણ વાગ્યે ન્યૂયૉર્ક પહોંચી ગયાં. મા શ્રી વિનોદભાઈના ઘરે ઊતરેલાં હતાં. સીધા ત્યાં જ પહોંચી ગયા. કલાક પહેલા જ અપોરનો સત્સંગ પૂરો થયો હતો. મા ઉપરના રૂમમાં આરામ કરતાં હતાં. અમે બધા નીચે બેઠાં હતાં-બીજા આગંતુકોની સાથે ટોરોન્ટોના બીજા સત્સંગી ભાઈ-બહેનો અમારા પહેલાં પહોંચી ગયાં હતાં. માને ખબર પડી “દીકરાઓ ટોરોન્ટોથી આવ્યા છે” એટલે તેમણે તરત જ બધાને ઉપર બોલાવ્યા. ઉપરનો આખો માળ તેમના માટે અને સત્સંગ માટે ખાલી રાખ્યો હતો. માએ બધાના ખબર અંતર પૂછ્યા. પછી બહુ વાતો થઈ. વાતોમાં તેમના પિતાશ્રીની પણ વાત નીકળતાં તેમણે તેમની અંતિમ પળો અને ક્રિયાનો પ્રસંગ વર્ણવ્યો. પોતે કેને કેને મળેલા, કેવી લેવડ દેવડ કરેલી, માને શ્રી ગુરુદેવ યોગેશ્વરજીએ સાઉથ આફ્રિકામાં કેવી આગાહી કરેલી. શ્રી ગુરુદેવે માને જણાવેલું કે તમે તમારા માતાજીને જોઈ

શકશે પણ વાત કરી શકશે નહીં. ગુરુદેવ સાથે મા પાછાં આવ્યાં ત્યારે જાણે અંતિમ સંસ્કાર કરવા જ આવ્યાં હોય! માતાજીએ વિદાય લીધી હતી. માએ માતાના વાત્સલ્ય પ્રેમની ધાર્મિક ભાવનાની અને માને ધર્મને રસ્તે જતા આપેલા આશિષની વિગતવાર વાતો કરી. તે માતાને સંબોધીને-લખેલું ગીત પણ ગાયું. દર્શનના થોડાક સમયના બદલે કલાક વીતી ગયો. માને તાવ હતો તોપણ તેમણે પરવા ના કરી. બીજો સત્સંગ સાંજના હતો.

ત્રણ દિવસોના સત્સંગ પછી પાછા ટોરોન્ટો જવાનો સમય થઈ ગયો. ટોરોન્ટોના બધા જ સત્સંગી ભાઈબહેનો વિદાય થતાં પહેલા માના દર્શન ગયાં. ટોરોન્ટોમાં માને આવવાનો કાર્યક્રમ કેલીફોર્નિયા પછીનો એટકે કે August મહિનાનો હતો. શ્રી રાજુભાઈને ત્યાં આવતા રવિવારે આ સત્સંગ હોવાથી તેમની ખાસ ઇચ્છા હતી કે મા આ પ્રસંગે તેમના ઘરે જરૂર પધારે. માની તબીયત જોતાં તે સવાલ જ ન હતો. માએ જણાવ્યું, “જ્યારે દીકરાની આંખોમાં આંસુ હોય-ત્યારે મારાથી કેમ ના પડાય? પાંચ દિવસમાં ગુરુદેવ તબીયત બરાબર કરી શક્તિ આપશે. તેમણે વાત સ્વીકારી જણાવી દીધું કે પછી તો જેવી ગુરુદેવની ઇચ્છા.”

શનિવારે તા. ૨૮/૫/૮૮ના સાંજે છ વાગે માને લેવા ટોરોન્ટો એરપોર્ટ પર બધા પહોંચી ગયા. મારાથી જઈ શકાયું ન હતું. તે દિવસે મારે ઘરે કથા કરવાની હતી.

બધા એરપોર્ટ પરથી પાછા આવ્યા એટલે બંને સુરેશ-ભાઈએ બધો અહેવાલ ફોન દ્વારા મને આપ્યો. બંને સુરેશભાઈ-મિત્તી અને પરીખ સાથે જ એરપોર્ટ પર ગયા હતા. મિત્તીએ એરપોર્ટ પર માને બેસાડવા માટે એક નવી જ આદર અને એક નવું જ ઓશીકું લીધું હતું. મા તો

શ્રી ગુરુદેવની છળી સાથે લઇને જ ફરે છે. જીવંત સ્વરૂપમાં માનીને, એરપોર્ટ પર માએ ચાદર અને ઓશીકા વાળું આસન શ્રી ગુરુદેવને આપ્યું અને પોતે બાગુની ખુરશીમાં બેઠાં.

સુરેશભાઈ મિસ્ત્રીને બે ચાદર અને બે ઓશીકા ન લાવવાનું હુઃખ થયું. બીજે દિવસે સવારે ૯ થી ૯:૧૦ દર્શન પછી ૧ થી ૪ વાગ્યા સુધી સત્સંગનો કાર્યક્રમ હતો. સાંજના છ વાગ્યે મા પાછાં ન્યૂયૉર્ક જવાનાં હતાં. ન્યૂયૉર્કથી માની સાથે સરોજબેન આવ્યાં હતાં.

દર્શનનો કાર્યક્રમ પતી ગયા પછી હું મિસ્ત્રી સાથે તેમના ઘરે ગયો. સત્સંગ પછી સીધા જ એરપોર્ટ પર જવાનું હોવાથી તેમણે બીજી નવી ચાદર અને નવું ઓશીકું સાથે લીધું. બે ચાદર અને બે ઓશીકાં.

બધી ગાડીઓ એરપોર્ટ તરફ વળી. અમે ત્રણે સુરેશ એક જ ગાડીમાં.... પહેલી ગાડીમાં. એરપોર્ટ પર મિસ્ત્રી ગાડી પાર્ક કરવા ગયા, પરીખ માને લેવા ગયા અને મેં બે ખુરશી પર ચાદર અને ઓશીકાં બીછાવી દીધાં.

પૂ. મા આવ્યાં ત્યારે આ વખતે શ્રી ગુરુદેવની તસ્વીર જ્યોત્સનાબેનના હાથમાં હતી. તેઓ ઓશીકું સાથે જ લાવેલાં. તેમણે ઓશીકા સાથે ગુરુદેવને આસન પર બેસાડ્યા. સ્વાભાવિક જ પેલું પાથરેલું ઓશીકું બાગુ પર મૂકી દીધું. માએ તરત જ જણાવ્યું... “ના... ના...એ બિચારા ઓશીકાનો કંઈ અપરાધ ? તેને પણ ખોટું લાગે ને ? લાવો મારી પાસે... આજે હું બે ઓશીકાં વાપરીશ !” તેમણે પોતાની પીઠ પાછળ બે ઓશીકાં રાખ્યાં. માત્ર મને ખબર હતી કે ઓશીકાંને તો ખોટું ન લાગત, પણ સુરેશભાઈ મિસ્ત્રીને હુઃખ થાત. નાનકડી સફલાવનાનો પણ સંતો કેવો

અણસાર કરી લે છે !

વિમાન ઊડી ગયું. પૂ. મા વિદાય થયાં.

ચોથે દિવસે ખબર આવ્યા કે સરોજબેનના પિતાજી દેશમાં અવસાન પામ્યા. હજુ દશ દિવસો પહેલાં જ અમે ન્યૂયૉર્કમાં તેમના ઘરે માને મળવા ગયા હતા ત્યારે સત્સંગમાં માએ પિતાજીના પ્રેમની, વાત્સલ્યતાની, અને ઈશ્વર-સમાનતાની વાતો કરી હતી. સંતોથી શું અજાણ્યું હોય ? રવિવારે માની ઇચ્છાથી સત્સંગમાં શ્રી અજીતભાઈએ ગાયેલું ભજન યાદ આવી ગયું...

“ સંતોની સાધનાને જાણે કોઈ વિરલા...

જાણે તે માંહી મોજ માણે જ રે...

આવોને એકવાર સંતોના સંગમાં...

આત્માને નવો રંગ લાગશે જ રે....સંતોની સાધનાને...”

✽ પરદેશના આજીવન સભ્યો ✽

નીચેના પરદેશના ભાઈઓ અધ્યાત્મના આજીવન સભ્યો નોંધાયા છે:-

૧. શ્રી ધીરજભાઈ એલ. ભક્ત, લોસ એન્જેલેસ, અમેરિકા.
 ૨. શ્રી સન્નુભાઈ પી. દેસાઈ, બલોક્ષી, અમેરિકા.
 ૩. શ્રી મધુસૂદન નટવરલાલ દેસાઈ, નોરવોક, અમેરિકા.
 ૪. શ્રી રાગુભાઈ ઠાકોરભાઈ ભક્ત, નોરવોક, અમેરિકા.
 ૫. શ્રી દ્વંધીબેન લખુભાઈ ભક્ત, સાન્ટાઆના, અમેરિકા.
 ૬. શ્રી રમણભાઈ ભૂલાભાઈ ભક્ત, લોસ એન્જેલેસ, અમેરિકા.
 ૭. શ્રી મગનભાઈ ડી. ભક્ત, ડાઉની, અમેરિકા.
 ૮. શ્રી ઈશ્વરભાઈ બી. ભક્ત, મોન્ટેબેલો, અમેરિકા.
- સહુનો આભાર.

* સ્તુતિ *

પૂ. મા સર્વેશ્વરી

જય જય કરુણેશ્વરી મા, જય જય સર્વેશ્વરી.
 જય જય અખિલેશ્વરી મા, જય જય સર્વેશ્વરી.
 જય જય બ્રહ્મેશ્વરી મા, જય જય સર્વેશ્વરી.
 જય જય દક્ષિણેશ્વરી મા, જય જય સર્વેશ્વરી.
 જય જય દુર્ગેશ્વરી મા, જય જય સર્વેશ્વરી.
 જય જય જ્ઞાનેશ્વરી મા, જય જય સર્વેશ્વરી.
 જય જય મહેશ્વરી મા, જય જય સર્વેશ્વરી.
 જય જય માતેશ્વરી મા, જય જય સર્વેશ્વરી.
 જય જય ત્રિભુનેશ્વરી મા, જય જય સર્વેશ્વરી.
 જય જય ગંગેશ્વરી મા, જય જય સર્વેશ્વરી.
 જય જય યોગેશ્વરી મા, જય જય સર્વેશ્વરી.
 જય જય પરમેશ્વરી મા, જય જય સર્વેશ્વરી.
 જય જય પ્રાણેશ્વરી મા, જય જય સર્વેશ્વરી.

—શ્રી સુરેશભાઈ શાહ, ટોરોન્ટો-કેનેડા

હવે સોનાનો સૂરજ ઉગશે કિસાન વિકાસપત્રો

સાડા પાંચ વર્ષે બમણાં એટલે વાર્ષિક ૧૮% સાદું વ્યાજ
 ૧૦૦૦ ના ૨૦૦૦, ૫૦૦૦ ના ૧૦૦૦૦, ૧૦૦૦૦ ના ૨૦૦૦૦

* આજે જ રૂ. ૧.૦૦૦ રૂ. ૫.૦૦૦ તથા રૂ. ૧૦.૦૦૦ના કિસાન વિકાસ પત્રો ખરીદો અને ૫^૧/_૨% વર્ષ બાદ અનુક્રમે રૂ. ૨.૦૦૦ રૂ. ૧૦.૦૦૦ અને રૂ. ૨૦.૦૦૦ મેળવો, * સાડા પાંચ વર્ષે બમણાં એટલે વાર્ષિક ૧૮% સાદું વ્યાજ થાય, * ગમે તેટલી સંખ્યામાં ખરીદી શકાય, * વારસ નિયુક્તિની સુવિધા, * યોગ્ય-પત્રની સવલત, * નજદીકની કોઠપણ હેડ/સબ પોસ્ટ ઓફિસ-માંથી રોકડેથી/સ્થાનિક કલીયરન્સ થઈ શકે તેવા એક/પે ઓર્ડર ડિમાન્ડ ડ્રાફ્ટ/પોસ્ટ ઓફિસ સર્વિસેઝ બેન્કના એકથી કિસાન વિકાસપત્રો ખરીદો, * વ્યક્તિગત સંયુક્ત નામે, સગીર, સગીર વતી બેન્કીંગ કંપની, કોર્પોરેશન, એસોસિએશન, સ્થાનિક સંસ્થાઓ, કોઠપણ પ્રવર્તમાન કાયદા હેઠળ સોસાયટી તરીકે રજીસ્ટર્ડ થયેલ સંસ્થા અને પાર્ટનરશીપ એક્ટ હેઠળ નોંધાયેલ પેઢી વગેરેને કિસાન વિકાસપત્રોમાં સાડા પાંચ વર્ષમાં બમણાં નાણાં કરવાની અમૂલ્ય તક, * અઢી વર્ષ બાદ ચોગ્ય વટાવ સાથે કોઠપણ પોસ્ટ ઓફિસ-માંથી વટાવી શકાય. દા. ત. રૂ. ૧૦૦૦ના નીચે મુજબ મેળવો.

વર્ષ બાદ	વ્યાજ સહિત પરત મળનારી રકમ રૂ.	વર્ષ બાદ	વ્યાજ સહિત પરત મળનારી રકમ રૂ.
૨ ^૧ / _૨	૧૨૮૦	૪	૧૫૬૦
૩	૧૩૮૦	૪ ^૧ / _૨	૧૬૬૦
૩ ^૧ / _૨	૧૪૫૦	૫	૧૮૮૦

* રોકાણકારના મૃત્યુના કિસ્સામાં મુદત પહેલાં તુરત જ વટાવી શકાય. * કિસાન વિકાસપત્ર ફાટી જાય કે ગુમ થાય તો ખીજ નહલ મળી શકે છે. * સીધા અથવા અધિકૃત એજન્ટ દ્વારા સરળતાથી ખરીદી શકાય.

* સંપર્ક સાધો : નજદીકની હેડ/સબ પોસ્ટ ઓફિસ/અધિકૃત એજન્ટ/કલેક્ટર/નાયબ કલેક્ટર/મામલતદાર/તાલુકા વિકાસ અધિકારીની કચેરી. —અધિક મુખ્ય સચિવ નાણાં વિભાગ, ગુજરાત.

પ્રાર્થના

-શ્રી યોગેશ્વરચરણરજ મા સર્વેશ્વરી

આપના પંદરમી ઓગસ્ટના પાવન પ્રાગટ્યદિને આપના શ્રી ચરણોમાં પ્રણામ.

પૃથ્વી ઉપરનું આપનું આગમન સર્વેશ્વરી જેવા અનેક હુદ્ર જીવોનું પરમકલ્યાણ કરી રહ્યું છે. આપના આગમન માત્રથી અનેકની જીવનકચારી ખીલી ઊઠી છે. આપના પૂર્ણ પુરુષના પૂર્ણ વ્યક્તિત્વમાંથી પ્રેરણા ઝીલવાની હે પ્રભુ ! આપ સૌને શક્તિ પ્રદાન કરો.

આપની પવિત્ર છાયામાં અમે સર્વ કાંઈ પામ્યાં છીએ. તેને સાચવી રાખીએ એવા આશીર્વાદ આપો.

જન્મોજન્મ અમારું જીવન સર્વસમર્પણ ભાવે આપનાં શ્રી ચરણોમાં અર્પણ થાય એવી કૃપા કરો.

આપનું જ્ઞાનસ્વરૂપ આપનું ભક્તસ્વરૂપ આપનું યોગી-સ્વરૂપ અમારા જીવનને પથ બતાવનારું બનો.

આપના પુનિત પગલે વિદેશની ધરતી ઉપર જે ભગવદ્-ભક્તો વસો છે, તે સૌનો સદ્ભાવ અમારા સાધના પંથે સહાયક બનતો રહે એવી પ્રાર્થના છે.

આપના પૂર્ણપુરુષના પદ ઉપર અમે પણ પહોંચી શકીએ એવી પ્રતતપ કરવાની પાત્રતા આપો.

આપનાં શ્રી ચરણોની પવિત્ર રજ બનવાનું મહાભાગ્ય કૃપા કરી આપો.

આપનાં શ્રી ચરણોમાંજ અમારું જીવન પૂર્ણપણે સમર્પિત કરી વિલીન કરી દઈએ એવી સુવર્ણ તક આ જીવનમાં જ આપો. એ જ પ્રાર્થના છે.

આપના ભવતારક શ્રી ચરણોમાં ત્રણેકાલના નમસ્કાર, નમસ્કાર, નમસ્કાર.

વીત્યો સમય અછતનો થયાં રાહતનાં કામ

સતત ચોથા વર્ષે કારમી અછતનો સામનો

કરનાર ગુજરાત રાજ્યમાં ચાલુ વર્ષે

૧૪,૧૯૦ રાહત કામો પર દરરોજ

૨૧.૮૪ લાખથી વધુ લોકોને

રોજ પૂરી પાડવામાં આવી

હતી. ૪૩૬ ઘાસ ઉપો

પરથી પશુધન

માટે ૯૬૦.૩૯ લાખ કિ.ગ્રા.

થી વધુ ઘાસ વિતરણ કરાયું

હતું. ૩૩૯ પાંજરાપોળ તથા ૧૬૫૫

ઠોરવાડા દ્વારા ૧૪.૧૫ લાખથી વધુ

પશુધનની નિભાવણી કરવામાં આવી હતી.

અછતનો સામનો કરવા માટે રાજ્ય સરકાર દરરોજ

૩. ૩ કરોડથી વધુ રકમનો ખર્ચ લોગવતી હતી.

(પૃષ્ઠ ૧૬ તું અનુસંધાન)

“હું અહીં જ છું.”

“સાંધળાખા અહીં જ છે.”

“ઉપાસની મહારાજ અહીં જ છે—”

આ સાંભળી મનની નિરાશા, હતાશા, એકદમ દૂર થઈ ગયાં, જે આજ સુધી પૂ. માને તે સ્પર્શી શક્યાં નથી. એ દિવ્યવાણીનો કેવો અમત્કાર તથા પ્રાર્થના જીવનમાં કેવી અગત્યની પ્રેરણા પ્રદાન કરે છે તેની અનુભૂતિ પૂ. માને થઈ. કોઈ પણ જાતની દવા, ગોળી, ઇન્જેક્શન, પટ્ટી, મલમ, માલીશ કે બાહ્યોપચાર વગર, અન્નવગર ૧૫૦૦ દિવસ કરતાં વધુ ઉપવાસો છતાં આ જીવનમાં શક્તિ કોણ સંચરે છે અને જીવન પ્રભુકૃપાથી કેવું નિરોગી તથા પ્રસન્ન રહે છે ! પૂ. માનું સમર્પિત જીવન અને ધ્યક્ષતા જીવનનો શ્વાસોશ્વાસ પૂ. શ્રીને અર્પણ કરેલો હોવાથી તેજ દિવ્યશક્તિએ બધો જીવનભાર ઉપાડી લીધો છે અને યોગેશ્વરરૂપી કલ્પવૃક્ષ જ બધી ઇચ્છાઓ પૂર્ણ કરે છે.” તેવું પૂ. ‘મા’ દઢતાપૂર્વક જણાવે છે. ત્યાર-બાદ પૂ. ‘મા’ યોગેશ્વર લીલામૃતમાંથી ટીહરી અને ઉત્તર-કાશીના પ્રસંગ ગાઈ સંભળાવે છે. અંતમાં પૂ. શ્રીને ખૂબ જ પ્રિય તેવા શ્રી અજીતભાઈ પાઠકના ભજન—

“સંતોની સાધનાને જાણે કોઈ વિરલા,

જાણે તે માંહી મોજ માણે જોને”

પછી એક પૂરી થાય છે.

ભકતો પૂ. માને એરપોર્ટ સુધી વિદાય આપવા આવે છે. સમય કોઈની રાહ જોતો નથી તે નિયમ પ્રમાણે ઘડિયાળના કાંટા અમારે માટે ત્રાસરૂપ થઈ જાય છે. હૃદય ભરાઈ આવે છે અને વિદાયની એ વસમી વેળા આવી પહોંચે છે.

(પૃષ્ઠ ૬૪ ઉપર)

ઝંખના ફળી

સુરેશ પરીખ-કેનેડા

પૂ. માશ્રી સર્વેશ્વરી પરદેશના પ્રવાસે આવ્યાં, ત્યારે સૌ પ્રથમ મારે તેઓને નોર્થ બરગનમાં મળવાનું થયું. એ માટે અમે વીસેક ભાઈબહેનો કેનેડાથી ખાસ અમેરિકા દર્શન અને સત્સંગ માટે આવેલાં. અમને એનો ઘણો આનંદ આવ્યો. પૂ. માનો સહવાસ ને સન્નિધિમાં સાંસારિક વાતો ભૂલાઈ જાય એ સ્વભાવિક છે.

અમે કેનેડા તો આવ્યા, પરંતુ અમારું દિલ પૂ. માના સાન્નિધ્ય માટે સતત ઝંખતુ હતું. સાંસારિક પ્રવૃત્તિઓમાં મારું મન લાગતું ન હતું, એટલે મને Divine discontent એક પ્રકારનો આત્મિક અસંતોષ રહ્યા કરતો. હું જાણતો હતો કે હવે પછી બે મહિને જ પૂ. માનું દર્શન અમને કેનેડાની ધરતી ઉપર થવાનું હતું. મારું મન તેમના મિલન માટે ઝંખતું જ હતું.

જાણે અમારી એ આંતરિક આત્મઝંખનાના પરિણામે પૂ. માએ તા. ૭/૬ ૮૮ના રોજ લોસ એન્જેલેસથી ફોન કર્યો કે “છોકરા શું કરે છે ? અહીં રામાયણનું પારાયણ ચાલે છે. કેનેડામાં પૂ. શ્રીના જેટલાં રામાયણો હોય એટલાં લઈને, અહીં આવી જાઓ.”

આ અણુધાર્યા પૂ. માના આમંત્રણથી મને આનંદ આનંદ થઈ ગયો. મને થયું પૂ. માએ મારી ઝંખનાને લીધે જ મને એકલાને કેનેડાથી લોસ એન્જેલેસ આવવાનું આમંત્રણ આપ્યું અને તે પણ રામાયણના પારાયણ નિમિત્તે.

અમે નવ દિવસ શ્રી ભગવાનજીભાઈને ત્યાં રહ્યા. એ દિવસો અતિ આનંદના હતા. ખરેખર, જીવનના એ ચિર સ્મરણીય દિવસો બની ગયા.

અમારી પૂ. માને મળવાની ઝંખનાનો પ્રભુએ કેવો સરસ પ્રત્યુત્તર વાળી દીધો. એનો આનંદ ન થાય તો બીજું શું થાય ?

કેનેડામાં વસતા અનેક સાધક ભાઈબહેનોમાંથી પૂ. માએ ટેલિફોન કરી મને જ બોલાવ્યો. એ પૂ. ગુરુદેવ શ્રી યોગેશ્વરજીની કેવી કૃપા ! સત્કર્મમાં સહભાગી થવાનું સૌભાગ્ય સંત કે પ્રભુકૃપા વિના થતું નથી. પ્રભુએ અમને તે આપ્યું તેનો અમને આનંદ થયો.

—*—

(પૃષ્ઠ ૬૨ નું અનુસંધાન)

પૂ. ‘મા’ ને વિદાયલેતાં જોઈ જ્યાં સુધી નજર પહોંચે ત્યાં સુધી દર્શન કરવાનો લાભ ભક્તો રોકી શકતા નથી-જેના સાન્નિધ્યથી રાજાના દરબાર કરતાં પણ વધુ આનંદ આવે છે, જેમના સ્પર્શથી ચંદનથી પણ અધિક શીતળતા તથા આહલાદકતા મળે છે, જેનાં દર્શનમાત્રથી જીવનમાં શાંતિ, સંતોષ અને પરમાનંદ પ્રાપ્ત થાય છે, તે વાત્સલ્યમૂર્તિ મા ને વિદાય આપતાં રડતું હૃદય ઉચ્ચારે છે—

“ હે સર્વેશ્વરી, હે કરુણેશ્વરી, ચરણે તારા સદા પ્રણામ, ચરણે મારા કેટિ પ્રણામ ! ”

“ યોગેશ્વર પ્રભુ શત પ્રમાણ હો !

મા સર્વેશ્વરી શત વંદન હો ! ”

હરિ-ૐ.

ઈચ્છા પૂરી કરી

દામિની શાહ-કેનેડા

જીવનમાં સાંસારિક જનેતા પણ બાળકની શક્ય તેટલી બધી ઈચ્છાઓ પૂરી કરવા હંમેશાં પ્રયત્નશીલ રહે છે. એ જ રીતે સંત કે મહાપુરુષો પણ પોતાના આશ્રિત અનુયાયીની સાર્વિક ઈચ્છા સંતોષવા તત્પર રહે છે. અમારા જીવનમાં પણ પ. પૂ. મા શ્રી સર્વેશ્વરીને મળવાની ઈચ્છા અનોખી રીતે પૂરી થઈ. એનો એક પ્રસંગ નીચે સુજાળ છે.

અમે કેનેડા રહીએ છીએ અને ગયા વર્ષે ભારત ફરવા ગયાં હતાં. અહીંથી નીકળતાં જ એવી ભાવના હતી કે પૂજ્ય માનું દર્શન ભારતમાં ગયા બાદ વહેલામાં વહેલી તકે થાય તો કેવું સારું ! ભારતમાં અમારા સગાસંબંધીઓને તો મળી લીધું પરંતુ પૂજ્ય માને મળવાની ઈચ્છા અધૂરી જ રહેલી. તેઓને મળવાને માટે અમે રાત્રે વડોદરા પહોંચ્યાં, તો મારા પૂ. સસરાજીએ જણાવ્યું કે બીજા દિવસે જ અમારે અમારા ગામ આંકલાવ નીકળી જવાનું છે. એટલે અનિચ્છા-એ પણ વડીલની આજ્ઞા સ્વીકારી અમારે તે દિવસે જ વડોદરામાં પૂજ્ય માને મળ્યા સિવાય પ્રથમ આંકલાવ જવું પડ્યું. ત્યાં અમારા સાસુજીને અમે મળી લીધું, પણ હજી પૂ. માને મળવાનું બાકી હતું.

બપોરના અચાનક જ મેં મારા પતિ વિનોદભાઈને વાત કરી કે ચાલો આપણે અત્યારે જ વડોદરા પાછાં જઈએ. મારો આ પ્રસ્તાવ બધા સગાંસનેહીઓને ન ગમે તે દેખીતું હતું. આમ છતાં મારા મનમાં પૂજ્ય માને મળવાની ઝંખના બહુ તીવ્ર હતી. એટલે બીજાઓનો વિરોધ અવગણીને પણ

અમે બસમાં વડોદરા જવા નીકળી ગયાં.

અમને ખબર ન હતી કે પૂજ્ય મા અમદાવાદ છે કે વડોદરા. પરંતુ અમે એસ. ટી. સ્ટેન્ડથી સીધા જ શ્રી જીતુભાઈ ગાંધીના ઘરે પહોંચ્યાં. અમારા આશ્ચર્ય વચ્ચે અમને જાણવા મળ્યું કે પૂજ્ય મા તે દિવસે જ વડોદરા આવ્યાં છે અને સાંજની ટ્રેનમાં જ હરદ્વાર જવા નીકળવાનાં છે. પૂ. માને આ પંદર દિવસના પ્રવાસ માટે બધી તૈયારી કરવાની હતી. આમ છતાં પૂ. માને અમારા આગમનની જાણ થતાં અમને તુરત જ બોલાવ્યા અને પ્રેમથી અમારી સાથે વાતો કરી, કેનેડાના સર્વ સાધકોના ખબર પૂછ્યા.

અમે જો તે જ દિવસે બપોરે નીકળીને ના આવ્યા હોત તો પૂ. માના દર્શન માટે અમારે બીજા ૧૫-૨૦ દિવસ રાહ જોવી પડત. પ્રભુની આંતરિક પ્રેરણાને લીધે જ અને પૂજ્ય માની કૃપાથી અમે તેમનું દર્શન તે દિવસે પામી શક્યાં, એથી અમને ખૂબ આનંદ થયો.

પૂજ્ય મા કે પૂ. ગુરુદેવને શ્રદ્ધાથી યાદ કરો તો તમને કદી નિરાશા મળતી નથી, એવો અમારો અનુભવ છે.

મારા પતિ શ્રી વિનોદભાઈની ઇચ્છા પૂજ્ય ગુરુદેવના આક્રિષ્ઠમાં આપેલા અંગ્રેજી પ્રવચનની કેસેટ સાંભળવાની હતી. પરંતુ કેનેડામાં તો તે શી રીતે પૂરી થાય! પરંતુ ભગવાને એવું કયું કે પૂજ્ય માને વડોદરામાં ફરી બીજીવાર મળવા ગયાં. ત્યારે પૂજ્ય શ્રીના પ્રવચનની અંગ્રેજી કેસેટ જ પૂજ્ય માએ તે દિવસે મૂકી હતી. આમ વગર કહો પૂજ્ય માએ મારા પતિની પૂજ્યશ્રીનું અંગ્રેજી પ્રવચન સાંભળવાની ઇચ્છા પૂરી કરી દીધી.

પૂજ્ય માને આપણા હૃદયનો ભાવ કેવો અદ્ભુત રીતે પહોંચી જાય છે, એની પ્રતીતિ અમને તે વખતે થઈ ગઈ.

❀ વંદના ❀

હે પ્રકાશપથના પરમપુરુષ! આપે પૃથ્વીપર પધારી એકલવીર બની કઠિન સાધનાને સફળ કરી, સાધનાના સર્વોત્તમ સુવર્ણ શિખર ઉપર આરૂઢ બની, સૌને પ્રકાશ ધર્યો.

હે પ્રકાશમય સ્વરૂપ પરમાત્મા! આપના શ્રી ચરણોમાં દંડવત્ નમસ્કાર હો.

સરૌંડા ધામને આપના પ્રાગટ્યથી પ્રસિદ્ધિ આપી, મોહમયી નગરીમાં અલ્પિતભાવે પક્ષ બની ખીલ્યા, હિમાલયની પાવન ગોદમાં પક્ષાસન વાળી પ્રભુને પૂર્ણ પ્રસન્ન કરી પરમાત્માનાપદે પહોંચ્યા, આપના એ સાધકમાંથી સિદ્ધથનાર સ્વરૂપના શ્રી ચરણોમાં દંડવત્ નમસ્કાર હો.

સ્વર્ગારોહણનું સુક્ષ્મરૂપે સર્જન કરનાર, ત્રિતાપે તપેલી માનવજાતને પ્રશાંતિની પરબ ધરનાર સર્વ સત્કર્મોનું અનુષ્ઠાન શ્રી બાલાજીના શુભ હસ્તે કરાવનાર કુશળ કારીગર આપના શ્રી ચરણોમાં દંડવત્ નમસ્કાર હો.

અધ્યાત્મના અધિષ્ઠાતા એક જ અમૃતગાને અનેક આજીવન સભ્યો ધરી અધ્યાત્મને સ્થિર કરનાર શ્રી નારાયણને સમગ્ર સુકાન સોંપી સુક્ષ્મરૂપે સંભાળ રાખનાર હે અધ્યાત્મ વીર! આપના શ્રી ચરણોમાં દંડવત્ નમસ્કાર હો.

સર્વમંગલના સંસ્થાપક બની સર્વ સંકટમાંથી એને રક્ષનાર, સેવાના સુંદર કાર્યો કરવાની પ્રેરણા આપનાર શ્રી બાળુરામના પ્રામાણિક સેવાસભર શુભહસ્તોમાં સમગ્ર સંચાલન સોંપનાર હે સર્વમંગલના શ્રેષ્ઠ સુકાની! આપના શ્રી ચરણોમાં દંડવત્ નમસ્કાર હો.

સર્વેશ્વરી નામના નાનકડા જીવને નવજીવન ધરનાર, ધૂળે ઢંકાયેલા એ ફૂલને મંદિરે પહોંચાડનાર, કઠિન વ્રતની વાટે સ્થિરતાથી ડગલાં ભરાવનાર હે સર્વાત્મા! હે સર્વેશ્વરીના સુખધામ! આપના શ્રી ચરણોમાં દંડવત્ નમસ્કાર હો! નમસ્કાર હો! નમસ્કાર હો!

—શ્રી યોગેશ્વર ચરણરજ મા સર્વેશ્વરી

* ઈશ્વરની કૃપા *

તારી મરણ મુજબ કોઈ કાર્ય થાય છે, ત્યારે તું એમ માને છે કે ઈશ્વરે કૃપા કરી.

અને મરણ મુજબનું કાર્ય નથી થતું ત્યારે ઈશ્વરની કૃપા ના થઈ એમ કહે છે. આઘાત લગાડે છે, આક્રંદ કરે છે.

તારી એ પદ્ધતિ પ્રામાણિક નથી; દોષભાગ છે. એનું કારણ એ છે કે તારે માટે શું શુભ અથવા શું અશુભ, શું મંગલ અથવા અમંગલ છે, તેની તને પ્રતીતિ નથી. તારી બુદ્ધિ, દષ્ટિ, શક્તિ સર્વકાંઈ સીમિત છે એટલે એ સર્વ શક્તિમાનના વિધાનને તું નથી સમજતો.

રાત પડે છે ત્યારે રહે છે, કિન્તુ એની આગળ જ દિવસ છે એ વાતને વિસરી જાય છે.

તાપ તપે છે ત્યારે તપી જીઠે છે, કિન્તુ વૃષ્ટિની શક્યતા એને લીધે જ છે એનું સ્મરણ તને નથી રહેતું.

પરંતુ જ્ઞાની, ભક્ત, શ્રદ્ધાવાન તથા યોગી તો ત્યારે જ કહેવાય જ્યારે એ મંગલમય જ કરે છે તે તારા મંગલને માટે જ કરે છે એવા વિશ્વાસને સદાય અચળ રાખે, અને શુભ અશુભ, ઇચ્છાપૂર્વકનું કે ઇચ્છા વગરનું જે પણ આવી મળે તેમાં મનની સમતુલાને સાચવી રાખીને તેની કૃપાસુધાનો સ્વાદ ચાખે. બીજી બધીય શંકા, વ્યથા, ચિંતાને ખંખેરી નાખે અને અંતર્યામી પાસે એ માટેની ભિક્ષા માગે. —યોગેશ્વરજી

રાધેશ્યામ પ્રિ. પ્રેસ, હરિયાણા પ્લોટ, મોરહીગેટ, ભાવનગર.

પ્રાપ્તિસ્થાન:- પ્લોટ નં. ૧૬૮૮ બી. સરદારનગર, ભાવનગર-૧